

MENIGHETEN OG DENS TILSTAND

 En veldig sjelden sykdom på et barn som spesielt må huskes på denne morgenen i bønn, så vi ønsker virkelig at alle gjør det. Legene vet ikke engang. De gir det et eller annet navn, men jeg tror de bare fant på noe å kalle det, de—de visste ikke hva det var. Og, men Kristus vet hva det er. Jeg kan fortelle dere hva det er, det er en djevel, det er riktig, djevelen. Hvilket navn de ønsker å gi ham, ja, det er opp til dem. Men det er det han er, ser dere, en ond ånd. Nå la oss, alle sammen, en gang til sammen nå, *Only Believe*, stem i alle sammen, nå.

Bare tro, bare tro,
Alle ting er mulig, bare tro;
Bare tro, bare tro,
Alle ting er mulig, bare . . .

² Herren kommer til å helbrede deg, søs. La oss be for jenta nå mens vi bøyer våre hoder.

³ Vår Himmelske Far, tilsynelatende kan jeg bare ikke få det ut av tankene mine. Den lille jenta der, hun er døende, hun er noens elskling. Hun er Din skapelse, og satan ropper henne for hennes unge liv. Jeg ber at i Kristi Navn at Du må stanse dødens hånd, driv tilbake den fienden. Du, Herre, Som kan få Rødehavet til å stå som en vegg på begge sider, og gi Israels barn, Din arv, en trygg reise gjennom havet og inn i det lovede land. Gud, vi ber i dag at Du må fjerne enhver hindring og la barnet leve. Det er blitt gitt oss å be. Og, som en gruppe mennesker som tror på Deg, ber vi i Jesu Navn om helbredelse for barnet. Amen.

⁴ I dag er det med et takknemlig hjerte at jeg—jeg kommer til dere igjen i Herren Jesu Navn. Jeg kom hjem bare litt tidlig fra Louisiana. Tenkte kanskje hvis jeg kom frem hit før søndag at jeg kunne ha søndagsskole. Og så var været så fryktelig varmt der, at vi . . . dette er mildt, kjølig denne morgenen i sammenligning med Louisiana. Du kunne ikke ha sittet i en bygning som dette uten noe mer enn en vifte, i Louisiana, det måtte ha vært luftkondisjonert ellers ville du ha besvimt.

⁵ Og derfor kom jeg slik at jeg kunne få bare en eller to dagers hvile før jeg reiser nå snart, til nordlige Saskatchewan, neste uke, og det er oppe ved Prince Albert. Det er så langt som veiene går i verden, fra den andre siden. Den krysser over hele verden uten noen flere veier, og uten annet enn indianere og eskimoer langt inn i innlandet der vi drar denne gangen. Så vi har mange mennesker som vil være på dette møtet fra over hele Canada. Noen av dem vil komme rett fra vestkysten, sier de, som kommer over. Og jeg ønsker virkelig bønnene deres, at Gud må møte oss og gi oss et usedvanlig, overveldende, mektig

møte til Hans ære. Det har gått rundt fire eller fem år siden jeg var i Canada. Og jeg har noen virkelig enestående venner der, som er veldig fine mennesker.

⁶ Og så er de veldig trofaste til å gå i menigheten. Uansett hvor kaldt det er, pakker de seg inn i et ullteppe og sitter på en tømmersele, og kjører med hest tretti miles, for å komme til menigheten. De går gjennom snøfonner og alt mulig, unge og gamle. De grupperer seg alle sammen. Og en familie får tak i en annen og de begynner å gå, og de går. Det er—det er offeret som de gjør som får dem til å få så mye ut av møtet. Når det ikke er noe offer, er det ikke noe særlig til møte. Du må virkelig gå i gang med å gjøre noe som gjør skikkelig vondt, å måtte legge til side noen ting og stoppe arbeidet, og gjøre *dette* eller *det*, for å kunne komme deg til menigheten og vise Gud at du elsker Ham, og du gjør et offer for å dra, det er da du får noe ut av det.

⁷ Det er akkurat som ungene mine. Billy Paul, jeg tenkte jeg ville... jeg fikk ikke hva som helst da jeg var liten. Mamma pleide å få tak i kanskje en pose med sukkertøy og hun delte den ut, to eller tre stykker til hver. Kanskje til jul fikk vi et lite blikk-horn eller en liten kruttlappistol, eller noe. Og jeg så andre barn med kjelker og sykler og slikt, gode klær og varme jakker. Og jeg—jeg, det fikk meg bare til å føle meg så trist, jeg sa, "Hvis jeg noen gang får mine egne barn, skal jeg gjøre alt jeg kan for dem." Vel, jeg var villig til å gå sulten for å få tak i noe til barna mine. Og da jeg bodde... Da Billy bare var en liten gutt, skaffet jeg ham en liten trehjulssykkel, og jeg skaffet ham alt mulig. Og Meda prøvde alt mulig, å ofre sine egne klær og slikt, for å skaffe ham noe. Men vet dere hva vi begynte å finne ut? Jeg skaffet ham en liten trehjulssykkel, og liten pil og bue, og alt mulig. Jeg pleide å finne ham med en—en skje eller en kjepp, ute i bakgården, og gravde et eller annet sted. Skjønner? Jeg sa, "De neste vil ikke bli på den måten." Skjønner? Gir du noen bare alt rett i fanget, vil de ikke ha det. Det er noe du må ofre noe for!

⁸ Og det er slik frelsen er. Den er et fullstendig offer. Det er den, broder Roy. Den er—den er et offer som du må gjøre hver dag, noe for å—å komme nær til Gud og å gjøre noe. Og jeg vet det er et offer for dere alle sammen denne morgenen, sitte i denne hete bygningen. Mens vi sitter her, la oss samle oppmerksomheten vår om det største Offeret som menneskeheten noen gang ble gitt å gjøre, det var Jesus Kristus da Han ble pålagt å komme til jorden for å dø i vårt sted. Ikke bare det, men Hans sjel steg ned i helvete og var der i tre dager og netter, og på den tredje dag oppstod Han, og nå steget opp til det høye, og sitter ved Guds høyre hånd, i Himmelen, og går i forbønn etter våre bekjennelser på Hans forsoning og Hans nåde som er tilveiebrakt for oss.

⁹ Nå oppe i...oppe der vi skal dra, vil det bli mange mennesker, skikkelig fattige, skikkelig fattige, må selge en av kuene sine, to eller tre av sauene sine, eller noe, for å komme til møtet. Den gamle eskimoen vil sannsynligvis ha med seg noen av sine skinn og selge dem, som han virkelig trenger for familien sin, for å klare seg. Indianer-handelsmannen må gjøre det samme. Nå, vi kan i det minste be for de menneskene, kan vi ikke? Og vi ber om at Gud må gi dem noe stort.

¹⁰ Nå, det er varmt, jeg vil ikke holde på dere lenge. Og jeg vil at vi denne morgenen skal rette vår oppmerksomhet, rett før vi har bønn for de syke, mot *Menigheten og dens tilstand*. Og, nå, jeg føler at for noen dager siden at et Budskap til menigheten ble gitt meg i Shreveport, Louisiana, og jeg—jeg tror det er tilstandene til menigheten. Og vi skal vende oss til Gud med det denne morgenen, og be og spørre Gud om å hjelpe oss. Akter ikke å ta den samme tilnærmingen, men be Gud om å hjelpe oss i denne tiden som vi lever i. Og rett før... Dette er den gode gamle Bibelen, men bare der inne ligger det Evige Livs innhold.

¹¹ Og husk, Ordet er Gud, Gud er ikke noe mer enn Sitt Ord. Og vi er ikke noe mer enn våre ord, og hvis vi gjør... Naturligvis, nå, du og jeg i en annen stand..forstand, begge vi kan—vi kan si, “Åh, jeg vil gjøre en bestemt ting,” vi mener det i vårt hjerte, men omstendigheter kan oppstå så vi ikke kan—vi ikke kan gjøre det vi sa vi ville gjøre. Men Gud kan ikke gjøre det, fordi Han er uendelig og Han vet alt, og alt som noen gang var, vil bli, eller...Så, Han kan ikke komme med et utsagn uten at Han vet at Han kan stå bak det.

¹² Og Abraham, da han var hundre år gammel, kalte han de tingene som ikke var, som om de var. Jeg sier dette nå som en oppmuntring til de som skal bli bedt for, de syke. Abraham kalte de tingene som ikke var, som om de var, og regnet med at Han Som hadde gitt løftet var i stand til å utføre, eller, holde det som Han hadde lovet. Nå, da Gud fortalte Abraham, da han var seks...sytti-fem, og Sarah var seksti-fem, at de skulle få en baby, vel, det var fullstendig umulig. Og han trodde det og så etter babyen, og anså det praktisk talt som at babyen var der, i tjue-fem år før babyen i det hele tatt kom. Og Abraham var hundre da babyen ble født, og Sarah var nitti, fordi han trodde Ham. Og han kalte de tingene som ikke er, som om de var.

¹³ Nå, det er til de syke og plagede som skal bli bedt for. Uansett hva problemene deres er, om dere er...hva slags sykdommer dere har, hvor ille det er med dere, når dere tar imot Kristus, Hans Ord, så kaller dere tingene som er, som om de ikke var, hvis de er i motsetning til Guds Ord. Nå, Gud sa, “Troens bønn skal redde den syke.” Vel, hvis Gud sa det, så avgjør det saken. Så la oss rette våre tanker, håp, og handle som om det allerede er gjort. Det er egentlig allerede fullført når vi tar imot det.

¹⁴ Frelsen er på samme måte. Vi tror det, tar imot det, tror det i vårt hjerte, går opp fremfor Gud og tar imot Kristus som vår personlige Frelser, og tar imot Ham. Hvis du er her denne morgenen, og en synder, og ikke frelst, og du ønsker å bli helbredet, du er syk, søk først Herren. Ta imot Ham som din Frelser, så vil sykdommen løse seg helt. Hva enn det er, bare innstill hele din tanke (til alt som du har) på hele Mannen, Kristus Jesus, alt annet vil gå i orden.

¹⁵ Så tenk nå på det, for jeg sa disse få ordene for de som er syke og plagede, så at jeg skal tale denne morgenen til menigheten og tilstanden. For jeg føler at selv om Guddommelig helbredelse er fantastisk, men da jeg var i Shreveport, hadde jeg bare rundt tre helbredelsesmøter da jeg var der nede, tre, eller kanskje fire, toppen, av elleve dager. Det er mer nødvendig å tale til menneskets sjeler enn det er å bruke så mye tid på Guddommelig helbredelse. Selv om, folket som er syke og trengende, Gud kan helbrede dem. Og det er allerede blitt stadfestet verden rundt, at Han gjør det. Men det vesentlige, nå, er til sjelen som aldri vil dø. Kroppen vil dø. Men sjelen vil aldri dø, og vi må holde det nivået og være rett med Gud.

¹⁶ Jeg har ofte sagt dette. Jeg vil ha alt ferdig, for når jeg kommer ned til elven den morgenen, vil jeg ikke ha noen problemer der. Jeg vil ha billetten min i hånden, og vente på navnet mitt. Og jeg vil si, som Paulus i fordom sa, broder Creech, "Jeg kjenner Ham i kraften av Hans oppstandelse." At når Han kaller ut fra de døde, vil jeg komme ut... Jeg vil kjenne Ham i kraften av Hans oppstandelse.

¹⁷ Så, nå, Han Som er Bokens Forfatter, la oss bøye våre hoder og hjerter til Ham bare et øyeblikk.

¹⁸ Og, Gud, vår Far, vi kommer til Deg nå, for å be om at Du må åpne Ditt Ord for oss. Vi kunne bla tilbake sidene, men bare den Hellige Ånd kan åpne Ordet. Så åpne Det denne morgenen for oss, Far, og gi oss Din nådes overveldende rikdom. Vi venter på Deg. Og må den Hellige Ånd komme inn i Ordet, og gi Det ut gjennom menneskelepper til menneskehjeter, og må Han ta Det og plassere Det i ethvert hjerte akkurat slik vi trenger. Og når møtene er over, vi er klare for å vende tilbake til våre hjem, vil vi ydmykt bøye våre hoder og gi Deg takk og pris, for alt som vi har lært om Deg og hva Du har gjort for oss. I Kristi Navn ber vi om det. Amen.

¹⁹ Lesningen av Ordet, der i Johannes, det 1. kapitlet, dere som har Bibler og ønsker å lese med meg eller skrive det ned for en tekst. Og vi vil lese teksten fra Ordet, og så la oss be, og at den Hellige Ånd vil ta sammenhengen ut fra Ordet å gi til oss. Vi kan lese Det, vi som er i stand til å lese kan lese Det, men bare Gud kan få frem sammenhengen. Teksten kan bli

lest, for Det er Hans Ord, men sammenhengen må så bli gitt av Gud. Nå, i Johannes, det 1. kapitlet, og la oss begynne med det 28. verset og lese nedover til og med det 32.

Dette skjedde . . . bortenfor Jordan, hvor Johannes døyte.

. . . dagen etter ser Johannes Jesus komme imot seg, og han sa, Se der, Guds Lam, som tar bort verdens synder.

Og det var om ham jeg sa, Etter meg kommer en mann som er kommet foran meg: for han var før meg.

Og jeg kjente ham ikke: men han . . . men for at han skulle bli . . . åpenbart for Israel, derfor er jeg kommet og døver med vann.

. . . Johannes vitnet, og sa, jeg så Ånden komme ned fra himmelen som en due, og den ble over ham.

Jeg vil lese dette igjen, det siste verset, 32. verset.

Og Johannes vitnet, og sa, jeg så Ånden komme ned fra himmelen som en due, og den ble over ham.

²⁰ Må Herren nå legge Sine velsignelser til Ordet. Jeg ønsker at dere skal prøve å—å få tak i ethvert ord om vi kan. Kan dere høre meg greit langt bak? Ja vel, kan dere høre meg bak der? Hvis dere kan, så løft opp hånden. Det er bra.

²¹ Nå, jeg ønsker å tale til dere denne morgenen i—i lignelse, på en slik måte at til og med den—den mest kirkefremmede personen her inne vil være i stand til å forstå. Nå, vi kommer til menigheten for å forbedre oss. Vi kommer for å gjøre oss til bedre mennesker, bedre kristne, bedre borgere, bedre fedre, bedre mødre, bedre naboer. Vi kommer fordi Kristus har sagt oss at hvis vi kommer, og ber om noe i Hans Navn, der vi er samlet sammen så mange som to eller tre, vil Han være sammen med oss og vil gi det til oss. Så, hva kunne være noe mer, være noe bedre for oss i dag enn å vite at vi er i menigheten for å forbedre oss, for å utvide vår forståelse? Hvor mange vil si, “Det er det jeg er her for”? La oss se. “Jeg—jeg ønsker en bedre forståelse.” Og vi kan ikke—vi kan ikke få en bedre forståelse uten at det . . . Og hvis vi skal få en forståelse av Gud, må det komme ut fra Guds Ord, for Ordet er det Gud ga oss for å mate våre hungrige sjeler. Og den Hellige Ånd ble sendt for å ta Guds Ord og for å mate oss ved Ordet. Ser dere det? Ser dere, vi . . . Den Hellige Ånd er sendt fra Gud, for å ta Guds Ord å for å gi Det til oss etter som vi trenger. Nå, jeg er så glad for at Gud tilveiebrakte noe slikt. Er ikke du? At Han ville fø oss.

²² Vi er sauene på Hans beitemark. Vi skal tale om det om en liten stund, sauen. Og vi er Guds trefoldige skapning, og når Han kan få fullstendig kontroll over oss kan Han lede oss og føre oss.

²³ Nå, slik behaget det Gud, at da Han sendte Jesus til jorden, behaget det Ham å fremstille Ham som et dyr, og det dyret

var lammet. Langt tilbake i begynnelsen, i Edens Hage, som et forbilde på Jesu komme, ofret Gud, eller hadde Gud et lam til å være et stedfortredende offer som forbilde på Kristi komme. Nå, jeg har ofte lurt på hvorfor Gud ville bruke et dyr som forbilde på Kristus, som et dyr. Men vi fant ut at Lammet, grunnen til at Han valgte et lam, et lam er det saktmodigste og mildeste av alle skapninger som er på jorden. Det er ikke noe mer saktmodig og mildt enn et lite lam, så uskyldig, klarer seg ikke selv. Det—det er ikke arrogant. Den er en mild, saktmodig liten skapning. Og da Gud skulle representere Kristus for verden, representerte Han Ham i et lam.

²⁴ Nå, men da Gud, Fader Gud, Jehova, skulle representere Seg Selv fra Himmelen, ble Han representert i den saktmodigste, ydmykeste av alle fugler som flyr under himmelen, det er, duen. Det finnes ingen mildere fugl enn duen. Jeg har gjort ganske mange studier av fuglelivet og dyrelivet, og duen er en veldig annerledes fugl enn alle andre fugler som flyr under himmelen. Duen er en—en—en elsker. En due er mild. Og en due har ingen galle, den er den eneste i fuglefamilien som ikke har en galle. Det er grunnen til at du aldri ser en due noe annet sted enn der det er korn og frø. Nå, det. . .

²⁵ I arken, var det en due. Og duen er representert mange steder i Bibelen. Den symboliserer den Hellige Ånd. Og også lammet er representert på mange steder i Bibelen, som Kristus, i Åpenbaringen, hele veien tilbake til 1. Mosebok, og det samme er duen.

²⁶ Og i 1. Mosebok, var duen i arken, og satt vaglen med—med resten av himmelens fugler; og en av dem var en ravn, en kråke. Og en kråke er en av de simpleste fuglene som finnes, en kråke og en nøtteskrike, tror jeg, er nesten de simpleste fuglene vi kan finne. Kråka er en veldig lengelevende fugl, og den lever (hevdes det), noen ganger, i to eller tre hundre år, som en kråke. . . En papegøye lever lenger enn det.

²⁷ Men en due er et dyr eller en fugl som ikke har en galle. Nå, kråka kunne sitte her borte og spise på et dødt kadaver. Du vil aldri se en due rundt det døde kadaveret. Hun kan ikke utstå det. Stanken av det i hennes nese, hun kunne ikke utstå det. Det ville gjøre henne avlive. De kan ganske enkelt ikke utstå noe som forringes, råtner. De kan ikke utstå det, så hun kunne ikke spise det. Hvis hun hadde spist det, ville det drept duen umiddelbart, fordi det som fordøyer maten er overskuddet av galle inn i magen som fordøyer maten. Og hvis det ikke er noen galle som kan gå inn der for å gjøre dette, så ville det drepe duen. Så du vil alltid finne duen rundt der det er noe rent, noe som er sunt.

²⁸ Nå, kråka er annerledes. Nå, bare legg merke til at kråka er et bilde på hyklerin. Kråka kan sitte der borte på—på det

døde kadaveret og spise akkurat så mye som den ønsker, og fly rett ut i åkeren og spise hvete, også. Men duen kan ikke spise hvete og så fly bort på det døde kadaveret.

²⁹ Så, en hykler, en mann kan være en hykler og både spise åndelige ting, og gode ting og dårlige ting. Men en ekte gjenfødt kristen tåler ikke de gale tingene, og kan kun spise fra det gode. Legg merke til det! Når du ser en fyr som kan gå på dans, gå ut og drikke, gå ut og leve i synd, komme tilbake til menigheten og kanskje rope like mye som en troende, hva er det? Han er et åtseldyr, han kan spise både råtne ting og gode ting. Men den ekte kristne tåler ikke disse tingene lenger, for han er gått over fra døden til Livet. Og umiddelbart ville det fordømme ham slik, bare tanken på det, det ville fordømme ham så han ville snu seg rundt og gå vekk. Åh, hvilket bilde!

³⁰ Nå, lammet er en veldig mild liten ting. Den gjør ikke, den kan ikke hjelpe seg selv. Den stoler ikke på seg selv, fordi den kan ikke hjelpe seg selv. Her for en stund siden gikk jeg gjennom en beitemark da jeg pleide å patruljere, og jeg fant et lite lam, og alle sammen hadde kommet bort fra den på en eller annen måte, og den var helt viklet inn i en liten haug med piggtråd. Og den stakkars lille tingen lå der, blødende og brekende. Og jeg kom bort og jeg så langt borte, omtrent en halv mile borte, var en hel flokk med sauer. Nå, den hadde ligget rett der og kråkene ville ha hakket i øynene dens ganske snart hvis vi ikke hadde fått den ut. Men jeg viklet den lille tingen løs, plukket den opp i armene mine. Den nektet ikke. Den lå helt stille. Jeg plukket den opp i armene mine. Første—første gang, kanskje, et menneske noen gang hadde lagt hendene på den, men den var mild. Den var villig til å bli ledet. Den var villig til å bli hjulpet. Jeg håper dere ser dette. Den var villig til å ikke prøve å gjøre motstand eller sparke tilbake, eller å bite. Lam sparker ikke tilbake, de biter ikke; de bare ydmyker seg selv. Og denne lille tingen, jeg bar den opp og satte den ned med de andre sauene. I løpet av noen minutter fant mammaen den, hvor lykkelig den var! Nå, hvor typisk er ikke det for Guds Lam!

³¹ Dere vet, der de går for å avlive sauer, dere vet det som leder sauene opp til slaktebenken, er en geit. Men geita leder sauene rett opp rampen i slakteriet, og, så i det øyeblikket den får sauene til å komme opp rampen, så hopper den ut. Men, åh, de sier, når de skal drepe geita, så sparker den som en storm. Skjønner?

³² Og det er slik djevelen gjør. Han prøver å lede Guds barn rett inn i det simpleste, men når tiden kommer for at han skal dø, så sparker han virkelig som en storm. Det er slik djevelen gjør det. Og det er slik noen ganger, en eller annen moteriktig liten jente eller en liten rakker av en gutt, med en pakke sigaretter eller en flaske whisky, leder bort en liten jente, et lam fra noens hjord, bort til det gale. "Åh, det er helt i orden.

Det er ikke noe i alt det skinnhellige greiene om menigheten.” Men la døden ramme den gutten en gang, du hører ham vræle, og skrike over hele landet. Og det er slik djevelen gjør det.

³³ Men et lam er så mildt, at det kan bli ledet. Og det er grunnen til at Gud representerte Kristus som Lammet, og Seg Selv som Duen. Og på den dagen da Johannes døpte Jesus i Jordanelven, en av de største hendelsene som noen gang hadde funnet sted, fant sted akkurat der. Legg merke til hvor vakkert! Lammet, den saktmodigste av alle jordens skapninger, og Duen, den saktmodigste av alle Himmels fugler. Nå, det var den eneste måten de noen gang kunne bli forent. Det var den eneste måten Duen noen gang ville komme på Lammet. Nå, da Duen kom ned, så Johannes Jesus, og han sa, “Se Guds Lam, som tar bort verdens synder.” Og Johannes sa, “Jeg vitnet, at jeg så Guds Ånd komme ned som en Due, og bli over Ham.” Halleluja! Der har dere det. Duen og Lammet forente Seg sammen. Det var da Gud og Mennesket ble ett. Det var da Himmelen og jorden omfavnet hverandre. Halleluja! Det var da Gud ble kjød, brakte det, det var da Gud kom ned fra Åndens form og ble gjort til et Menneske og tok bolig iblant oss. Det var da hele Evigheten omfavnet hverandre. Det var da den falne menneskeslekten av Adams folk og Jehova Gud og enhver engel kom sammen, da Gud og menneske ble til ett, på den store minnerike dagen da Johannes døpte Jesus.

Nå, hva om de hadde vært en ulv? Den yndige kurringen fra Duen ville aldri vært i stand til å stå ved ulven.

³⁴ Hva er finere enn sent en kveld å høre de gamle turtelduene sitte der ute og kurre en stund? Etter at jeg mistet min kone og baby. . . Jeg lot ingen få greie på hva jeg gjorde. Jeg pleide å sette meg inn i den gamle bilen min, jeg kjørte ut over veien her, dro ut her til Walnut Ridge gravlund, satt her oppe ved siden av et tre og så ned på graven. Jeg klarte ganske enkelt ikke å gi dem opp. Så ut til at jeg ikke kunne make det lenger. Jeg tenkte, min lille baby, ligger der, åtte måneder gammel. Hvor hun pleide å holde sine små hender og strekke seg etter meg, og jeg tutet i bilhornet eller sa noe til henne, og hun sa “goo-goo,” strakk de små hendene sine ut. Og jeg satte meg ned ved siden av et tre, spesielt når det begynte å bli kvelden. Og det pleide å sitte en gammel due der ute i busken, hun begynte å kurre. Åh, du! Jeg undret en gang på om det var den udødelige sjelen til babyen min som kom tilbake for å prøve å snakke til meg. Ikke noe yndigere enn den duens kurring. Hvor hun elsker! Hun bringer bud. Hvor hun prøver å skape fred! Står tidlig opp en morgen, går ut i skogkrattet der i nærheten av der jeg bor, hvor fredfullt det er å lytte! Sitter oppe på de store lange trærne, de duene som kurrer til hverandre.

³⁵ Her om dagen, nede ved broder Cox’s, hadde en gammel duemor to små babyer. Og de satt rett oppe på toppen av

bygningen, så kattene ikke fikk tak i dem. Og den gamle duemoren matet dem. Så kom hun ned og fikk tak i dem og tok dem med opp i treet, og de satt der med halsene rundt hverandre, og kurret og elsket, hele dagen lang, to små, yndige babyduer.

³⁶ Og jeg tenkte på hvordan Gud, (duen er slik en elskende fugl) og Duen, Gud, ønsket å elske Sine mennesker. Gud ønsker å bli elsket. Gud ønsker å elske deg. "Gud elsket verden så, at Han ga Sin enbårne Sønn, for at hver den som tror på Ham ikke skal gå fortapt, men ha evig Liv." Velsignet være Herren! Så Gud, som ønsket å elske, Han måtte noe . . . skape noe elskelig. Han måtte skape noe yndig som Seg Selv. Han måtte skape noe som kunne elskes. Han måtte skape noe av Sin Egen Natur.

³⁷ Du kunne ikke elske noe som ikke var av din egen natur. Å elske må forenes med kjærlighet. En mann og kone må elske hverandre, hvis de noen gang skal lykkes. Familien må elske hverandre, hvis de noen gang skal lykkes. Noe å elske! Du leter overalt, for å finne ei jente som kan bli din kone som du elsker. Hun leter, for å finne en ektemann som hun kan elske.

³⁸ Gud leter, for å prøve å finne en sjel som Han kan elske. Så, Han representerte Seg Selv her på jorden som en yndig Due og et yndig Lam. Hvis Lammet bare ett øyeblikk hadde tatt på seg naturen til en snerrende ulv, ville Duen flydd av sted med én gang, hun ville ha forsvunnet.

³⁹ Men lammet, det har ikke et sterkt intellekt på egenhånd. Et lam er én ting, når det har gått seg vill, har det håpløst gått seg vill. En sau kan ikke finne veien tilbake. Det er grunnen til at geita leder den til sin død. Den kan ikke finne veien, en sau som har gått seg vill. Det er grunnen til at Gud sammenligner oss med sauer. Når vi har gått oss vill, har vi gått oss vill. Vi har ingen mulighet til å finne fram på egenhånd. Og det er bare én måte å gjøre det på, det er, overgi oss til flokkens Hyrde, og Han leder.

⁴⁰ Nå, når jeg legger merke til dette Lammet og sauene sammen . . . Lammet og Duen, rettere sagt, sammen, de ble ett. Se så hvordan Duen ledet Lammet, Guds Sønn. Hvor mild Han var, vel vitende om at Han var på vei til slaktingen. Hvor mild Han var, ved alltid å prøve å ikke gjøre Selv, ikke å prøve å være selvstendig. Han sa, "Jeg gjør ingenting før Faderen viser Meg først, og Faderen bor i Meg."

⁴¹ Nå, en annen ting om lammet, lammet er villig til å overgi rettighetene sine. Nå, Gud vil at vi skal være lam, men det er så mange ganger at vi ikke vil overgi rettighetene våre, gi avkall på rettighetene våre. Så mange av dere sier, "Vel, jeg har rettigheter, broder Branham." Det er sant, men er du villig til å gi avkall på rettighetene dine? Er du villig til å gi rettighetene dine, så Gud kan lede deg? Det er det som er i veien med menighetene våre i dag, i det store flertallet, at mildheten

til Guds Lam. . . Det er meningen at vi skal være lam, vi har blitt alt annet enn lam. Og det er grunnen, så snart vi får den holdningen, flyr den Hellige Ånds Due av sted og forsvinner.

⁴² Hvis Guds Lam hadde snerret bare én gang som en ulv, eller ville ha gjort noe i motsetning til hva den milde Duen ville ha tillatt, ville Duen ha flydd av sted. Hun ville ha forsvunnet på et øyeblikk.

⁴³ Og det er grunnen til at vi i dag undrer, "Hva er i veien med pinsemenigheten?" Det er fordi vi har tatt på oss en annerledes natur. Vi har tatt på oss en natur som, "Vi vil ha rettighetene våre. Vi kommer til å gjøre det vi vet er rett å gjøre." Og vi blir arrogante. Vi blir fiendtlige. Vi blir likegyldige. Vi lar hissighet komme inn. Vi lar selviskhet komme inn.

⁴⁴ Et lam, når tiden kommer. . . Den eier sitt eget ull, det er rettighetene dens. Den eier sitt ull, men de tar lammet og kaster den opp på slakterbenkene, og binder føttene dens. Den sparker aldri, den bråker aldri. Du tar bare rettighetene dens bort fra den, fordi den er et lam. Den kan ikke gjøre noe annet, fordi det er dens natur. Men gå i veien for en kristen en gang, du vil finne ut om han er et lam eller en geit. Du vil finne ut hva han er, gå imot ham en gang. Og det er grunnen til at menighetene våre er i den tilstanden de er.

⁴⁵ Vi har kalt oss selv Guds lam. Kvinnene og mennene, sammen, har begynt å oppføre seg som alt annet enn Guds lam. Du ser dem når de går nedover gaten, med kort, kortklipt hår, kruseduller i hele håret. Og for et par år siden, kaller du. . . du, de. . . kunne du ikke ha betalt dem for å gjøre det. Og så lurer dere på hvorfor menigheten er i den tilstanden den er. Er fordi dere har tatt naturen til en ulv eller en geit, istedenfor å bevare den milde saktmodigheten. Og du sier, "Det er mitt privilegium, broder Branham." Jeg vet det er ditt privilegium. "Frisører klipper hår. Og så lenge frisøren klipper hår, har jeg ikke da en rettighet?" Det er riktig, det er ditt amerikanske privilegium. Men er du villig til å gi det opp, for å være et lam? Er du villig til å overgi deg selv?

⁴⁶ Og dere kvinner, for ikke lenge siden, gikk dere nedover gaten. . . Det er latterlig å se hvordan kvinnene kler seg i dag. Og jeg snakker ikke om presbyterianer og metodist, jeg snakker om dere hellighets-kvinner. Går nedover gaten, og det er. . .

⁴⁷ Jeg hadde et lite kors hengende foran i bilen min, og noen sa til meg, sa, "Billy, du vet at det er et katolsk symbol?"

⁴⁸ Jeg sa, "Når fikk katolikkene eneretten på korset?" Aldri! Det er ikke et symbol på katolsk tro; det er symbolet på kristen tro. En katolsk tro er en liten død helgen, av Maria eller—eller en eller annen død person som de tilber. Vi tilber ikke døde mennesker. Vi tilber ikke Sankt Cecilia

og alle de ulike helgenene. Det er katolisisme, som er en høy form for spiritisme. Men korset representerer Ham Som døde og oppstod igjen.

⁴⁹ Og jeg sa, "Jeg har det der, se på gatene. For tjue-fem år siden, eller tretti, da jeg var nesten blind, lovet jeg Gud hvis Han ville helbrede øynene mine ville jeg se på det rette." Og jeg sa, "Overalt hvor du ser, er det så ugudelig, kvinner halvkledde, og nakne kvinner som ligger i hagene og overalt. Jeg ser på korset istedenfor å kikke, og husker på hva Kristus gjorde for meg, og snur hodet mitt til den saken . . . det er av djevelen." Halleluja!

⁵⁰ Og det er mennesker . . . Ikke si det er "presbyterianere, katolikker," det er pinsevenner! Amen. Du sier, "Jeg har rett til, broder Branham." Det er riktig, men hvis du var et lam, ville du gitt avkall på dine rettigheter. Og når du begynner å oppføre deg slik, flyr den Hellige Ånd, den milde Duen, avsted med én gang. Hun vil ikke bli vanæret med deg. Nei, nei, nei. Tro aldri at du kan oppføre deg på den måten og beholde den Hellige Ånd. Du kan ikke gjøre det! Bibelen sier det. Du er nødt til å gi avkall på dine . . . Vel, sier, "De andre kvinnene gjør det."

⁵¹ Og dere menn, dere stakkars, små, benløse, pysete vesener, du, som lar din kone gjøre noe slikt, det viser hva du er lagd av. Det er grunnen til at du ikke har den Hellige Ånd som du hevder at du har, ellers ville du ha hatt nok Noe om deg til å få henne til å oppføre seg som en dame så lenge som hun levde med deg, i hvert fall. Amen. Det hørers gammeldags, skarpt ut. Men det er det menigheten trenger i dag, er en gammeldags, Hellig Ånds yasking, og bli hengt ut og tørket, og strøket, ved den Hellige Ånd. Ja visst!

⁵² For en tilstand verden har kommet inn i! Hvordan de går ut på gaten og lager bråk! Hvordan du sitter med ansiktet klistret til fjernsynet på onsdag kveld, og ikke vil gå til menigheten! Hvordan du . . . Ja, det er ikke ett barn i landet . . . vet alt om hvem David Crockett er. Og den skitne løgnen, som sier han drepte en bjørn som treåring, dere vet det er en løgn, men dere lar ungene deres få ørene stappet fulle med det. Og det er ikke én prosent ut av ett hundre som noensinne visste noe om Jesus Kristus. Er fordi denne verden er blitt så tilskitnet! Denne nasjonen, så hånlig og så langt fra Gud, har forkastet den Hellige Ånd.

⁵³ Åh, du sier, "Jeg går i menigheten og roper." Du gjør kanskje det. Men, inntil det milde Guds Lam tar bolig i ditt hjerte, og får deg til å renske opp i livet ditt og oppføre deg som en annerledes person, vil det ikke gagne deg noe å etterligne kristendom. Du er nødt til å ha Det. Amen.

⁵⁴ Jeg gikk inn i et hus her for ikke lenge siden, for å besøke en syk mann, og en dame lå, satt der. Og en liten Oswald kom inn, med hatten på snei, sa, "Mamma, er middagen ferdig?"

55 Hun sa, "Kjære, vi har ikke hatt tid," sa, "denne morgenen, å ordne noe middag." Sa, "Jeg gjør i stand et smørbrød til deg," sa, "der er noen appelsiner."

56 Han gikk bort og grep tak i en appelsin, så på den, tok et bitt av den, kastet den mot veggen så hardt han kunne, saften rant nedover, sa, "Hvis det er alt dere har i huset, så drar jeg ut," på den måten.

57 Jeg tenkte, "O Gud, han burde vært min i rundt fem minutter!" Å du, jeg ville ha gitt ham juling som han aldri hadde fått juling før! Men de sitter der, synes synd på og duller. Det han trenger er en god gammeldags pryling. Det er det vi trenger, noen hjem slik som det var i gamledager, og noen predikanter som står bak prekestolen og forkynner Sannheten, og legger Den frem der det hører hjemme at Den legges frem. Amen. Det er sant. Åh, du store!

58 Lille Mary tramper med føttene, og setter den lille nesen i sky og vender de bitte små rosa-fargede leppene (av Max Factor greier) opp i været, og slenger det lille hodet sitt bakover og går ut av huset. Hvilken skam! Hvor ulydige barn er blitt! Bibelen sier de ville bli det. Skriften sier de ville bli det. Hvordan de ville oppføre seg, hva de ville gjøre, og tingene som skjer i verden i dag, er fordi de har bedrøvet bort den Hellige Ånd.

59 For noen år siden. Jeg skal nå, om noen få dager, feire den første gangen den Hellige Ånd falt i Amerika, for femti år siden dette året, i det gamle Azusa Street-møtet, pinsemøtet i Los Angeles, der den Hellige Ånd falt første gang, da folket kom sammen. Da Kristus kom ned iblant de menneskene, var de like så milde, like så fredelige. De levde gudfryktige liv. De levde selvoppofrende liv. De var villige til å overgi seg. De var villige til å bli ledet av den Hellige Ånd. De brydde seg ikke om hva folket sa, de var "gammeldagse," om de sa de var "gale" eller hva, var de villige til å bli ledet av den Hellige Ånd.

60 Men, i dag, åh, du store, med en pudderkvast og et sminkeskrin, og et par shorts på seg, og ute på gaten, ja, det er en skam! Og kaller seg selv, "med den Hellige Ånd." Åh, du sier, "Men jeg talte i tunger." Ja, og djevelen gjør det, også. "Åh, jeg ropte." Og djevelen gjør det, også. Djevelen kan etterligne alt Gud har, unntatt kjærlighet, og han kan ikke etterligne kjærlighet. Ja.

61 Så, før du vet ordet av det, da du begynte å gjøre de tingene, senket du standarden, du begynte å gå på kompromiss, så begynte menigheten å få små klukk, klikker inn iblant seg, og denne sa, "Du vet, pastoren er bare *slik-og-slik*," eller "diakonen er *slik-og-slik*." Og, før du visste ordet av det, hørte du på det! Og det er grunnen til at vi har hatt så mye problemer, er fordi

dere har begynt å høre på djevelen, og fått et knurr istedenfor å høre på den milde Duen, den Hellige Ånd, Guds Due som ville lede deg og føre deg, elske deg og velsigne deg.

⁶² Med én gang du får en av de små raserianfallene, flyr Duen rett av sted. Det er riktig. Hun tåler det ikke. Naturen hennes er annerledes. Åh, Hun tåler det ikke i det hele tatt. Og begynner du å snakke om naboen din, tåler Hun det ikke, Hun vil ganske enkelt ikke finne Seg i det. Han bare flyr av sted og forsvinner bort. Han kan bare ikke tåle det lenger. Duen er mild. Duen er saktmodig, og Duen, og—og Den kan ikke stå ved noe uten at det er den samme slags natur.

⁶³ Nå, Gud kan gjøre deg til en annerledes natur, mann eller kvinne, Han kan gi deg en annerledes natur. Og du sier, "Vel, broder Branham, hva kan vi gjøre med det?" Bare bli et lam igjen. Det er bare to dyr som kan omgås med hverandre, det er duen og lammet. Duen vil ikke komme til noe annet enn et lam. Og hvis du har blitt til en geit, så få den gamle geitaktige ånden vekk fra deg. Det er riktig. Hvis du har blitt til noe annet, få det vekk fra deg, hvis du begynner å bli en sladderhank.

⁶⁴ Her en gang, talte jeg så kraftig som jeg kunne tale i en bestemt by, og det var tusenvis av mennesker der. Jeg innbød til alterkall. Jeg trodde jeg tok for meg hele syndens rike, jeg tok for meg alt jeg kunne komme på. Den kvelden etter møtet over, kom en veldig tertefin liten kvinne bort, hun sa, "Vel, broder Branham, jeg er virkelig glad for at du ikke berørte meg i kveld."

Jeg tenkte, "Det må være en virkelig kristen." Sa, "Du berørte ikke meg i kveld."

⁶⁵ Jeg sa, "Vel, jeg er virkelig glad for å høre det, frue, du må være nær Guds Rike." Og hun trippet bort.

⁶⁶ En eldre dame stod der. Jeg sa, "Si meg, kjenner du den kvinnen?"

"Ja."

Jeg sa, "Hun må være en virkelig kristen."

⁶⁷ Sa, "En ting slo du ikke ned på i kveld, broder Branham, det var sladder. Hun er den største sladrekkjerringa i landet." Der har dere det, slik er det, ser dere.

⁶⁸ Men når dere kommer til en av de tingene, uansett om predikanten berører det på prekestolen eller ikke, når dere ser de kjødelige tingene av verden, så lenge dere finner dere i det, er dere borte fra Gud, og den Hellige Ånd vil holde Seg unna. Det er grunnen til at møtene ikke er som de pleide å være. Det er grunnen til at sagflisgangen ikke er til stede denne morgenen i tabernaklet. Det er grunnen til at de store teltmøtene ikke er rundt om i landet, fordi vi har bedrøvet bort Guds milde Due. Det er riktig. Han vil ikke være hos oss så lenge vi er så likegyldige, så lenge vi baktaler, "Vi vil gjøre som vi vil!"

⁶⁹ Nå, jeg vil at dere skal legge merke til, Lammet var et taust Lam. Bibelen sier, "Han åpnet ikke Sin munn. Som sauen foran de som klipper, var Han stum." Han åpnet ikke Sin munn. Han var ikke en fyr som vil ha sine rettigheter. Nei, sir, Han var villig til å gi avkall på Sin rett. Han var et taust Lam.

⁷⁰ Men, i dag, åh, du store, hvor vi vil ha våre uenigheter! Åh, ja! "Jeg sier deg, bare la noen si noe til meg, jeg vil gå bort og få tak i ham, ja, jeg vil ta ham til side." "Jeg skal sette den gamle hyklerin på plass når jeg ser henne! Bare vent til jeg treffer henne! Velsigne Gud, halleluja! Hm-hmh!" Duen flyr ganske enkelt av sted og forsvinner. Det er riktig. Den Hellige Ånd er ikke med deg lenger, så lenge du føler det på den måten. Bare skriv det ned i boken din, Den vil aldri gjøre det. Den Hellige Ånd vil rett og slett ikke oppholde Seg der det er en slik ånd. Det må være en lamme-ånd, en mild ånd, ellers vil Den rett og slett ikke være sammen med den, det er alt; hvis det ikke er en mild, saktmodig, ledet av den Hellige Ånd. Og hvis noe skjer, legger Den ikke engang merke til det, bare går videre. Skjønner? Og akkurat i det øyeblikket den vender seg bort, vet dere, er det akkurat. . . da du vendte deg bort.

⁷¹ Dere vet, den første synden startet med en person som vendte seg bort bare for et øyeblikk. Visste dere det? Bibelen sier det. Eva snudde seg bort bare for et øyeblikk, for å høre hva satan hadde å si, og han skildret et bilde så vakkert for henne at hun faktisk trodde det var Sannheten. Og hun hørte på ham.

⁷² Og det eneste djevelen vil at du skal gjøre, er nettopp å snu deg bort bare for en liten stund. Han kan skildre bildet, si, "Nå, se her. Du vet, broder, du vet, søster, hvis de var de rette slags folk, ville de ikke gjøre *dette*. Hvis de bare gjorde *dette* rett her, vet du." Han kan gjøre det så virkelig for deg at det blir en virkelig sannhet. Det er riktig! Men husk, det er djevelen!

⁷³ Jeg bryr meg ikke om hvor elendige de er, hvor langt de har sunket i synd, det er din oppgave å legge en arm rundt dem og løfte dem opp med Guds kjærlighet. Hvor var du da Guds Due løftet deg opp av den dype gjørmene? Det er din oppgave, min venn. Denne verden lengter desperat etter litt kjærlighet. Det. . .

⁷⁴ Jeg vil at dere skal legge merke til dette dyret, også, dette lille dyret, det var et taust lam fordi det ikke. . . da Han ble utskjelt, skjelte Han ikke igjen. Han gikk ikke i forsvar, og bråkte, og mistet fatningen og holdt på, Han gjorde ikke det. Da noen. . . Da Han ble utskjelt, skjelte Han ikke igjen. Han åpnet ikke Sin munn.

⁷⁵ Men la noen gjøre noe imot deg eller meg, åh, du store, vi eksploderer som en padde som spiser dyrehagl, blåser ut som en—som en gammel gås. "Jeg skal si deg med én gang, trår han meg på tærne slik igjen, drar jeg aldri tilbake til den gamle menigheten igjen. Nei, sir! Velsigne Gud! Halleluja! The

Nazarenes vil ta imot meg, the Pilgrim Holiness, de vil ta imot meg. Halleluja. Jeg trenger ikke gjøre det mer." Ja vel, Duen flyr av sted.

⁷⁶ "Vet du hva? Hvis den gamle hykleren går til den menigheten, kommer jeg aldri til å dra igjen. Velsigne Gud, jeg vil aldri gjøre det!" Når det inntar deg, den gamle snerrende ulven, flyr Duen av sted. Riktig. Da er den Hellige Ånd borte.

⁷⁷ Så lurur du på hva som er i veien med deg. Du lurur på hva som er i veien med menigheten. Du lurur på hva som er i veien med deg. Hvorfor har du ikke seier som du pleide å ha? Du har forandret din natur. Du har blitt en geit istedenfor et lam. Du har blitt noe annet enn et lam.

⁷⁸ Du er nødt til å få den virkelig saktmodige Ånden, "La den Hellige Ånd lede meg hvor som helst. Gud, jeg elsker enhver synd, uansett hvor de er." Den slags stilling kommer inn i menneskehjertet, så kommer du til å se noe skje, din sjel.

⁷⁹ Du sier, "Vel, broder Branham, er det noen løsning på det?" Ja, bare bli et lam, det er alt. Du sier, "Vel, broder Branham!"

⁸⁰ Jeg møtte en ung dame forleden kveld, nede i Shreveport. Billy og jeg dro ut til et sted for å få tak i et smørbrød etter møtet var over. En vakker ung kvinne kom inn der, sannsynligvis ung jente, eller kanskje tjue eller noe rundt der, pent kledd. Hun satte seg ned. Jeg la merke til at hun stadig kikket bort mot den retningen. Jeg bare fortsatte å spise. Litt senere kom damen inn. Hun sa, "God dag!" Snakket med henne. Og jeg vet damen var søster Davis der nede. Og hun og en annen dame fra Life Tabernacle, jeg kjente dem godt, hun kom bort og snakket med meg, gikk videre. Så sa den unge damen som satt på den andre siden, "Broder Branham, det var et fint Budskap i kveld."

⁸¹ Jeg sa, "God dag, søster!" Jeg sa, "Takk, så mye." Og jeg sa, "Er du medlem av Life Tabernacle?"

⁸² Hun sa, "Jeg er det." Hun sa, "Vet du, broder Branham, jeg kunne ha sunget i koret, men de har en regel der nede." Hun sa, "Jeg hadde, åh, så mange år med sangtrening, og alt." Sa, "Jeg sang soloer og jeg sang bestemte ting." Sa, "Men, jeg—jeg fikk ikke synge, fordi de—de har en regel om at 'ingen kvinne som har på seg sminke kan synge—synge i koret.'"

Jeg sa, "Vel, priset være Gud for Life Tabernacle!"

⁸³ Hun sa, "Vel, jeg sier deg, broder Branham," hun sa, "Jeg er en kristen."

⁸⁴ Jeg sa, "Da, søster, gå hjem og vask ansiktet ditt, eller hva enn du gjør." Jeg sa, "Mener du virkelig at du lar en slik liten ting som å ha på seg litt av de greiene på ansiktet. . ."

⁸⁵ Og jeg kan bevise for deg at det kommer fra djevelen. Jeg kan bevise for deg at ingenting i det. . . Opprinnelsen til det

var hedensk. Og så lenge du har det på deg, er det et tegn på en hedning. Nå, jeg kom nylig tilbake fra Afrika, og jeg har vært i hottentott-junglene og funnet ut helt nøyaktig hvor øreringer, hvor alle de greiene kommer, og alt dette, en masse smykker rundt halsene og ørene og alt, hvor det kommer fra. Det er hedensk. Og Bibelen vil ikke at en kristen skal være en hedning. Og du vil ikke. . . jeg sier ikke at du er en hedning fordi du gjør det, men du får deg selv til å se ut som en. Det er fordi pastoren din ikke fortalte deg Sannheten. Bibelen sier det.

⁸⁶ Og nå sier du, "Broder Branham, jeg tror hvis jeg har kort hår, gjør det meg kjølig og slikt." Det er riktig, men hvis du har langt hår vil du bli kjøligere. Det vil ta det helt bort fra halsen din, og tulle det opp og få det riktig.

⁸⁷ Ja, vet du hva Bibelen sier? At, en mann har rett til å gå fra sin kone og få en skilsmisse fra henne hvis hun klipper håret sitt. Hvis hun klipper håret sitt, viser det at hun lever utro mot ham. Bibelen sier det, Første Korinterbrev 12, finn ut om Det ikke er riktig. Hun som. . . En kvinne som klipper håret sitt, fører skam over sitt hode, som er mannen sin. Og hvis hun er æreløs, burde hun bli fraskilt og gått bort fra. Det er riktig. Men, ser dere, pastoren forteller dere aldri de tingene. Og det er grunnen til at dere gjør slik dere gjør. Og—og mannen, Bibelen sier. . .

⁸⁸ Her for ikke lenge siden var det noen som skrev inn og sa, "Broder Branham, di—disse blusene som kvinnene kjøper," sa, "ja, det er slik en. . . du kan nesten ikke finne bluser lenger, og er det i orden for oss kristne kvinner å kle oss i dacron, nylon, eller hva enn det er?"

⁸⁹ Jeg sa, "Hør her, søster, det er én ting med hensyn til det. Her er en ting som er sant. Du kan gjøre dette: hvis du ikke kan kjøpe en, selger de symaskiner, du kan lage en." Jeg sa, "Det er riktig. For å få det til å se helt. . ." Jeg tror. . . Du vet, det som er i hjertet ditt er det som kommer til uttrykk. Måten du gjør ting på og måten du oppfører deg på, det viser hva som er i deg.

⁹⁰ Det er grunnen til at all denne her snerringen og bråkingen og baktalelsen, og—og å skulle ta igjen, og spetakkelet rundt i menigheten, er det som splitter menigheten. Det viser at djevelen har kommet inn i deg, og det viser at den Hellige Ånd har forlatt deg. Nå, jeg vet det nesten tar pusten fra noen av dere, men det burde gjøre det. Det burde det! Det er derfor det blir sagt; ikke for å være smart, ikke for å hovere; men for å fortelle dere hvor problemet er, for en dag må jeg stå og svare for dere. Og selve grunnen til slik dere gjør og slik dere oppfører dere, det viser hva dere er. Hvis du har et temperament som flyr i flint bare for det minste, og kommer ut her og bråker, eller kritiserer, eller vulgaritet og slikt som det, det viser hvor det kommer fra.

⁹¹ Nå det er bare én ting å gjøre, få den tingen ut derfra, og Duen vil komme tilbake til hjertet ditt. Da duen dro ut fra arken, ble hun sendt ut. Men hun kom tilbake og banket på arkens dør inntil Noah slapp henne inn. Den Hellige Ånd er her. Den Hellige Ånd ønsker å komme inn. Det er grunnen i dag, til at den Hellige Ånd, Han har ikke forsvunnet fra deg for evig. Den bare sitter der ute på grenene et eller annet sted, klar for å fly Seg Selv tilbake og til å komme inn i deg, og gi deg kjærlighet og fred og glede som du pleide å ha. Ja visst, er Den det. Han er klar for å gjøre det. Han ønsker å gjøre det. Han lengter etter å gjøre det. Men du lar Ham ikke gjøre det!

⁹² Nå, jeg taler ikke til dere fremmede. Jeg vet ikke hva pastoren deres . . . Jeg taler til Branham Tabernacle. Jeg taler ikke til dere fra andre menigheter. Jeg taler til Branham Tabernacle. Det er det som er i veien her omkring.

⁹³ Det er det som får Duen til å fly av sted. Bare la noen bare begynne en liten greie rundt i menigheten, og før du vet ordet av det, "Åh, er det sant? Åh, gjorde . . . ? Du mener ikke det?" I det øyeblikket drar den Hellige Ånd, flyr av sted. Den tåler rett og slett ikke den slags ånd. Så lenge lamme-naturen forlater deg, så er den Hellige Ånd borte. Det er riktig. Og det er det som er feilen i dag. Det er grunnen til at folk er i den tilstanden de er i, er fordi de lar den gale ånden komme inn i deres hjerte, inn i deres liv. Nå det er grunnen til at vi har . . .

⁹⁴ Bibelen sier at det er grunnen til at det er så mange syke og plagede iblant oss, er på grunn av slike ting. Vi må være milde. Vi må være fredelige. Vi må være et lam, slik at Duen kan bli hos oss.

⁹⁵ Nå, husk, Duen vil komme. Han sa, "Åh, broder Branham, ikke fortell meg at jeg aldri fikk den Hellige Ånd. Halleluja! Nede, kvelden der en kveld, åh, da Han kom inn, kunne jeg nesten gå . . ." Ja visst, det var Ham! "Åh, jeg følte det så godt, jeg følte som at jeg kunne ta enhver liten fugl ned fra treet og klemme den og elske den. Den mest ondskapsfulle person som alltid gjorde noe imot meg, jeg følte som jeg kunne legge armen min rundt dem og klemme dem. Åh, Broder Branham, hvordan jeg følte meg!" Ja visst, det var den Hellige Ånd.

⁹⁶ Men, ser dere, grunnen til at Han ikke kunne bli. Du var et lam da; men da du ble en ulv, måtte Han fly av sted. Ikke noe galt med—med—med Duen; det er deg, og . . . du lot den ånden komme til deg. "Lot jeg den komme, broder Branham?" Ja, da du begynte å høre på det sladrete, da du hørte på den løgnen, da du begynte å si, "Vel, jeg har rett til det!"

⁹⁷ Du har ikke noen rett! Du er kjøpt med en pris, det var prisen av det dyrebare Blodet til Guds Sønn. Du har ingen rettigheter. Halleluja! De eneste rettighetene du har, er, komme til Kilden fylt med Blod som kommer fra Immanuels Åre, når syndere kaster seg ned i strømmen, mister de alle sine

skyldige flekker. Ja, sir. Det er den eneste rettigheten du har, er en overgitt egen-vilje, til Gud, og så tar Gud ledelsen fra da av. Det er det som er årsaken til at møtene... Det er det som er årsaken til så mange underlige ting. Den Hellige Ånd kommer til et sted, den Hellige Ånd sier, "Dette er ikke riktig. Stopp møtet, gå videre." Jeg ville stoppet det, altså, broder, gå rett videre. Det er riktig, fordi du må bli ledet av Guds Ånd. Og den eneste måten å bli ledet av Guds Ånd, er å holde seg ydmyk, ikke å vite en hel masse.

⁹⁸ "Åh," tenker du, "jeg vet en hel masse." Ja, du overarbeider hjernen din helt og den kan ikke engang arbeide selv. Du kjenner alle bøkene og alle svarene, og alt det greske og alt det hebraiske, og har ikke noe plass der Duen kan sette Seg. Det er riktig. Men du vet alt, da kan ikke Duen lede, fordi du vet for mye.

⁹⁹ Lammet hevder ikke å vite noe. Det må ha noen andre til å lede seg. Glory! Slik er det. Vet ikke noe! Amen. Det eneste jeg vet, er, Kristus Jesus døde for å frelse meg.

¹⁰⁰ Der over i California kom det en kar gående, hadde et skilt på fremsiden av seg, stod, "Jeg er en dåre for Kristus," og på baksiden stod, "Hvem sin dåre er du?" Det er riktig. Bli en dåre, for verden, så du kan bli ledet av den Hellige Ånd, for Guds sønner og døtre er ledet av den Hellige Ånd. Romerne 8:1, sier, "Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, som ikke vandrer etter kjødet, men Ånden," ikke vandrer etter ulven, men Duen. Amen.

¹⁰¹ Doc pleide å synge en sang, "Fyll meg hver en dag med kjærlighet, mens jeg vandrer med den Himmelske Duen; la meg hele tiden gå med en sang og et smil, fyll meg hver en dag med kjærlighet." Hvilken fredfull dag det ville bli for Branham Tabernacle, eller en hvilken som helst menighet eller individ, når de vil gi avkall på sine rettigheter, for å bli et lam.

"Hva er det det dreier seg om, broder Branham?"

¹⁰² Kom tilbake til et lam, kom tilbake til å bli mild, kom tilbake til å ikke vite noe, kom tilbake til å underlegge deg Kristus. Ikke prøv, ikke prøv å vite noe. Bare vandre saktmodig, rolig, ydmykt, mildt, og Duen vil lede deg. Men når du ser... begynner å høre på sladret, når du begynner å la temperamentet fare, når du begynner å tenke at du har rett til å gjøre *dette* og gjøre *det*, bare flyr Duen av sted og forsvinner. Da har du Den ikke lenger. Nå, hun er ikke veldig langt fra deg denne morgenen, menighet. Hun sitter rett der ute på fredens gren, og venter på at naturen din skal forandre seg. Amen.

¹⁰³ Det du trenger i dag er å overgi alle rettighetene dine, er å la Gud legge deg ned og rake alle rettighetene dine av deg. Amen. Kunne du forestille deg hvordan et lite lam, all—all ullen som henger over ham? Det er rettighetene hans. Ja. [Broder Branham

etterligner et pesende lam—Red.] Brent opp, og så bare ligge oppe på klippebenken. De vet hva som er best for ham. Tar alle hans rettigheter vekk fra ham og klipper alt sammen vekk, hvor kjølig og lett han løper. Du store, du store, han er lykkelig, og hopper rundt og har det topp. Ja, sir. Hvis du gir avkall på rettighetene dine, er det hva du får. Men du må gi avkall på rettighetene dine og la Guds Ord rake alt av verden bort fra deg, ta alle verdens vaner bort, og du blir en ny skapning i Kristus.

¹⁰⁴ Her for en stund siden, der i Afrika, snakket jeg med—med en gammel troende. Han sa, “Broder Branham, jeg vet du tror på det overnaturlige.”

Jeg sa, “Ja visst, min broder.”

¹⁰⁵ Han sa, “For mange år siden pleide jeg å tro at jeg var noe.” Sa, “Jeg trodde jeg virkelig var en kristen.” Og han sa, “Så oppe i menigheten vår. . . jeg måtte klatre opp en bakke, der jeg stoppet den lille bilen min.” Og sa, “Jeg måtte klatre opp en bakke omtrent, åh, tre eller fire hundre yards, og forbi busker og slikt, for å komme opp.” Og sa, “Vi hadde bønnemøte der oppe.” Og sa, “Jeg trodde jeg virkelig var en kristen.” Han sa, “Jeg kjente hele Bibelen. Jeg studerte alt det hebraiske. Jeg studerte alle de rette uttalene av Ordene.” Og sa, “Gikk noen bort til meg, kunne jeg” [Broder Branham knipser med fingeren—Red.] “snakke til dem på den måten om Bibelen. Jeg visste hva jeg snakket om.” Han sa, “En kveld var jeg på vei opp til menigheten. Det hadde vært en masse konflikter i menigheten vår.” Sa, “Det var små partier mot hverandre. Du vet hvordan de oppstår.”

Jeg sa, “Ja, sir.”

¹⁰⁶ Han sa, “På vei oppover bakken, gikk jeg, og med ett ble jeg oppmerksom på at noen fulgte etter meg.” Og han sa, “Jeg tenkte jeg bare ville vente litt på hvem enn det var, for å ta meg igjen, og jeg ville snakke med dem en liten stund mens vi gikk oppover veien.” Dere vet, det er noe godt ved det, bare vent en liten stund. Og sier, “Mens jeg gikk oppover bakken,” sa, “kom jeg opp. En Mann kom oppover bakken,” og sa, “Han hadde en bylt på ryggen som var mye større enn Mannen.” Og sa, “Han bare pustet og peste, og tok bare små korte steg, for å prøve å komme seg oppover. Og jeg sa, ‘Kamerat, kan jeg hjelpe Deg å bære denne byrden oppover bakken?’ Han sa, ‘Nei, Jeg må bære den.’” Sa, “Jeg kikket på hånden Hans,” sa, “Jeg skjønnte da at det var en visjon. Han hadde arr i Sin hånd.” Sa, “Jeg falt ned, og jeg sa, ‘Herre, bærer Du verdens synder i den sekken?’ Han sa, ‘Nei, Jeg bærer bare dine. Bare får deg opp bakken, bare så du kan komme opp.’”

¹⁰⁷ Det er slik det er. Hvis vi bare ville se oss rundt, ville vi finne ut at Han bærer våre. Får ikke det deg til å føle deg liten? Vårt onde, harde hjerte, bare fordi vi kan gjøre det!

¹⁰⁸ Her for en stund siden var jeg på jakt. Som dere vet, elsker jeg å jakte. Og det var en ondskapsfull kar i det distriktet, han var en ondskapsfull fyr. Og han pleide å gjøre narr av meg fordi jeg ikke ville skyte dåkoller og dåkalver. Jeg sa, "Det er brutalt." Jeg sa, "Hvorfor blir du ikke en skikkelig, anstendig jeger og skyter de gamle bukkene og slikt som er gamle og klare for å dø? Gud ga dem til oss. La de unge mødrene og slikt . . ."

¹⁰⁹ Han sa, "Ah, du er pysete, predikant!" Snakket stadig til meg på den måten.

¹¹⁰ Jeg sa, "Nå, hør her, hvis jeg var sulten og jeg behøvde en av de dåkalvene, tror jeg Gud ville la meg få det. Men bare å skyte det bare for å briske seg," vel, han pleide å fylle opp en vogn. Og han gikk og han lagde seg en lokketone, en slags fløyte, og han kunne blåse i den fløyten og høre akkurat ut som en liten dåkalv som skriker. En dag var vi i skogen sammen. Jeg beklaget meg over ham, jeg sa, "Jeg ville ha skammet meg." Drepte åtte eller ti dåkalver på én gang, hvis han kunne, dåkoller og alt mulig, bare for å hovere, skar kanskje bakparten vekk og lot resten av den ligge der. Jeg sa, "Du burde ikke gjøre det."

"Ah," sa, "dere predikanter er for pysete."

¹¹¹ En dag stod han bak i buskene, han hadde grepet tak i denne fløyten og han skrek, og den hørtes ut som en liten dåkalv som skrek. Idet han gjorde det, stakk en vakker dåkoll hodet sitt ut, kom stampende ut. Du kunne se hennes store brune øyne som kikket. Hun var skremt opp. Hun kikket rundt. Jegeren huket seg ned, tok opp rifla si for å skyte dåkollen. Og dåkollen fikk øye på jegeren. Men, vet dere hva, skriket fra dåkalven, hun la ikke merke til geværet. Hun kikket etter babyen; den var i vanskeligheter. Vet dere, den fremvisningen av ekte morskap og morskjærighet, at hun ville møte geværet ansikt til ansikt, til døden, kikket på det i geværmunningen. Vet dere hva, den fremvisningen var så sterk, at det grep ham, han kastet geværet sitt ned! Han løp tilbake og grep meg rundt armen, han sa, "Billy, be for meg, jeg har fått nok av dette!" Da han så den fremvisningen av moderlig heltemot!

¹¹² Åh, når verden ser fremvisningen av Guds kjærighet, og ridderligheten i vårt menneskelige hjerte, hvilken forskjell det vil bli. Når vi lar Guds Due komme til vårt hjerte og mykgjøre oss, gjøre oss saktmodige.

¹¹³ Der i den løvhytta bak der, stod jeg og ba for den gutten, jeg ledet ham til Herren Jesus. Fra da av, var han en god, anstendig jeger.

¹¹⁴ Ja visst, han tenkte han hadde en rett, han ville gjøre hva han ville. "De er på stedet mitt, de spiser alfalfa-graset mitt der nede hvis de vil."

115 Jeg sa, "Det er riktig, men det er umenneskelig å gjøre det." Du må gi avkall på rettighetene dine. O Gud, ha barmhjertighet, at vi vil.

116 Her for en stund siden, for, åh, rundt hundre år siden, var det en flott kristen som bodde sørvest i de Forente Stater. Navnet hans var Daniel Curry, en fantastisk mann, en gudfryktig mann, en hellig mann, en ekte kristen, en mann som var så avholdt av alle, slik en fantastisk person. Og det sies, at han døde eller gikk inn i en transe, og han sa... for han kom opp til Himmelen, selvfølgelig, idet han døde. Og da han kom til perleporten, kom tilsynsmannen til døren, sa, "Hvem er du?"

117 Han sa, "Jeg er evangelisten, Daniel Curry, jeg har vunnet tusenvis av sjeler til Kristus. Og jeg er... jeg ønsker å komme inn denne morgenen. Livsreisen min er slutt på jorden, jeg har ingen steder å dra nå."

118 Det er slik det kommer til deg en morgen, synder. Det er slik det kommer til deg, frafalne. Det er slik det kommer til deg som har bedrøvet den Hellige Ånd bort fra dem, ikke å være mild og ømhjertet lenger. Du har ikke grått på årevis. Du har ikke rødmet, på aldri så lenge. All anstendighet er forsvunnet fra deg. Ja visst. Men det kommer til å komme til din dør en av disse morgener. Og når den milde Hellige Ånd kommer og banker på, hvorfor slipper du Ham ikke bare inn?

119 Så da Daniel Curry kom der til—til—til porten, gikk de inn, sa, "Vi skal se om du har navnet ditt her." De kikket overalt, de kunne ikke finne noe navn. Sa, "Nei, det er ikke noen Daniel Curry her."

120 "Åh," sa han, "jo visst!" Sa, "Jeg er en evangelist." Han sa, "Jeg har vunnet sjeler til Kristus." Sa, "Jeg har prøvd å gjøre det som er rett."

121 Tilsynsmannen sa, "Sir, jeg er lei for å fortelle deg, men det er ingen Daniel Curry her." Sa, "Jeg skal si deg hva du kan gjøre." Sa, "Vi har ingen rettigheter her til å ta saken din." Han sa, "Men vil du anke saken din? Du kan anke den for den Hvite Trones Domsstol, hvis du vil." Men sa, "Vi har ingen nåde her for deg, i det hele tatt, fordi vi har deg ikke her. Det er ingen nåde for deg." Sa, "Ønsker du å anke saken din?"

Han sa, "Sir, hva mer kan jeg gjøre enn å anke saken min?"

122 Han sa, "Vel, da, kan du gå til den Hvite Trones Domsstol og anke saken din der."

123 Daniel Curry sa han følte at han reiste gjennom verdensrommet i omtrent en time. Sa han kom til et sted, det ble lysere, lysere, lysere, lysere. Sa, lenger han reiste, desto lysere ble det. Det var hundre ganger, tusen av ganger lysere enn solen noen gang skinte. Og sa han skalv, skalv. Og sa, da han kom til midten av Lyset, hørte han en Røst si, "Var du perfekt på jorden?" Bare kom ut av et—et Lys.

Han sa, "Nei, jeg var ikke perfekt," begynte å skjelve.

Sa, "Var du alltid ærlig mot alle?"

¹²⁴ Sa, "Nei." (Sa, "Noen få ting kom i tankene mine som jeg ikke var akkurat helt ærlig om.") Sa, "Nei, jeg—jeg—jeg—jeg antar at jeg ikke var ærlig."

Sa, "Fortalte du sannheten i ethvert tilfelle, i livet ditt?"

¹²⁵ Sa, "Nei. Jeg husker noen ting jeg har fortalt, som ikke var tvetydig...som var tvetydig. Jeg—jeg—jeg—jeg var ikke akkurat helt sannferdig."

¹²⁶ Sa, "Så, tok du noen gang noe som ikke tilhørte deg, hva som helst, penger, noe annet som ikke tilhørte deg?"

¹²⁷ Sa han trodde på jorden at han var ganske god, men han ble fordømt. Sa, "Nei. Nei, jeg har tatt ting som ikke tilhørte meg."

Han sa, "Da var du ikke perfekt." Han sa, "Nei, jeg var ikke perfekt."

¹²⁸ Sa han når som helst ventet at signalet skulle komme fra det herlige Lyset der Duen hvilte, "Fordømt!" Sa, akkurat da hørte han en Røst bak seg, som var skjønnere enn noen mors røst han noen gang hadde hørt. Sa han snudde seg for å se. Og det skjønneste ansikt han noen gang hadde sett, skjønnere enn noen mors ansikt, stod foran ham. Og sa Han sa, "Far, Daniel Curry stod for Meg nede på jorden. Det er sant, han var ikke perfekt, men han stod for Meg. Han stod for Meg på jorden, nå vil Jeg stå for ham i Himmelen. Ta alle syndene hans og sett dem på Min regning."

¹²⁹ Hvem skal stå for deg den dagen, broder, hvis du bedrøver Ham bort fra deg i dag? Jeg klarer ganske enkelt ikke å tale lenger. La oss bøye våre hoder.

¹³⁰ Kjære Gud, kjære døende Lam, saktmodig, ydmyk, ringe. Fuglene hadde reder og revene hadde huler, men Du hadde ikke et sted, og, likevel, selve Herlighetens Herre! Da Du ble født, hadde de ikke noen klær å ta på Deg. O Gud, hva gagner klærne mine meg da? Hva gagner bilene mine meg da? Hva gagner et fint hjem meg da? Hva vil det gagne meg den dagen? Du var venneløs; ingen ville være vennen Din. Det så ut til at ingen ville gi Deg en hjelpende hånd. Du sa den dagen ville Du si, "Jeg var sulten, dere ga Meg ikke mat. Jeg var naken, dere ville ikke kle Meg." Hva kommer alt vi har til å gagne oss den dagen, Herre? La oss stå for Deg, så at når den stunden kommer og vi vandrer inn i Hans Nærvær, den allmektige, allestedsnærværende, all-...O Gud, når vi hører den Duen, med Sine vinger sittende bak der i det herlige Lyset, vil Det funkle gjennom hele Evigheten. Når, Du bor i Lys!

¹³¹ "Når jeg må stå der alene, min broder er borte, min pastor er borte, min mor er borte, min far er borte, min kone er borte, mine barn er borte, O Gud, hva skal jeg gjøre da, Herre? Hva

skal jeg gjøre da? Og det kan være før solen går ned i kveld. Men hva skal jeg gjøre? Hva kan jeg gjøre? O Kristus, jeg vil stå for Deg nå! Jeg vil ta mitt valg i dag. Jeg vil gi avkall på all snakkingen min om andre mennesker. Jeg vil gi avkall på alt mitt raseri. Jeg vil gi avkall på alle mine uenigheter. Jeg vil gi avkall på alt. Klipp meg, Herre, ta alt jeg har. Bare ta meg, Herre. Jeg—jeg—jeg vil stå i Ditt sted. Jeg ønsker å bli klippet. Jeg vil at all egoisme, all stolthet, all likegyldighet, bare blir fullstendig tatt bort fra meg. Så vil jeg stå for Deg, som et klippet lam, villig til å gi opp alle nytelser av det de kaller livets nytelser, alle dansene, alle festene, alle de vulgære klærne, sminken, leppestiften, neglelakken, all denne betydningsløsheten som ser ut som verden. Du sa, 'Ikke engang oppfør deg som verden. Ikke engang ha fellesskap med verden. Kom ut fra dem!' O Gud! Hjelp meg, Herre. Klipp meg i dag. Ta meg som et lam og la meg være taus, ikke åpne min munn, ikke si noe om det, bare stå og bli klippet."

¹³² O Gud, hvilken forskjell det gjør! Jeg husker da Du klippet meg en gang, tok min kone, min baby, min pappa, og min bror. Du klippet meg ren. Likevel, i mitt hjerte, visste jeg at jeg elsket Deg. Hvor Du har velsignet meg! Hvor god Du har vært! Alt som jeg er, alt som jeg kunne bli, alt som jeg noen gang vil bli; det er Deg, Gud, det er Deg. Jeg bekjenner mine feil, jeg bekjenner alt som jeg noen gang har gjort eller tenkt. Bare klipp meg, Herre, jeg ønsker å være Ditt lam.

¹³³ Ikke bare det, Herre, men ta enhver person her inne denne morgenen, enhver sau, og de som ønsker å være sauer, klipp dem alle sammen, denne morgenen, Herre. Sett de små føttene deres rundt Evangeliets stokker. Må den Hellige Ånd lede dem til omvendelse akkurat nå, forstå at de har vært likegyldige mot Gud. Og må Han klippe all likegyldigheten bort, all verden og alle tingene av verden. Klipp det alt sammen bort denne morgenen, Herre, så vi kan stå kjølige og rolige foran Deg, som gjenfødte kristne. Gi det, Herre.

¹³⁴ Jeg elsker Deg. Jeg vil gå, uansett om været er varmt, om jeg føler for det eller ikke. Jeg vil gå. Jeg vil stå for Deg, for jeg vil at Du skal føre min sak den dagen, si, "Vel, han stod for Meg, nå vil Jeg stå for ham." O Gud, gi det i dag.

¹³⁵ Og mens ethvert hode er bøyd, og ethvert hjerte er bøyd. Jeg lurer på denne morgenen om det bare er en eller annen her som innser at du har prøvd å gjøre din egen vilje, du har gjort disse tingene som du ikke skulle ha gjort, og du bare føler denne morgenen at du ønsker at Herren bare skal klippe deg, og si, "Gjør meg til et virkelig lam," vil du løfte din hånd. Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg, broder. Noen andre si, "Klipp meg, Herre, jeg står. Jeg er en sau. Jeg vil ikke engang åpne min munn, jeg vil bare at Du klipper all verden bort fra meg." Gud velsigne

deg, broder. Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg, gutten min. Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg, søster. "Klipp meg, Herre." Søster Gertie. . . [Pianospilleren—Red.] Og Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg, søster. "Klipp meg nå, Herre. Jeg—jeg vil at alle tingene av verden. . . jeg vil stå for Deg denne morgenen. Jeg vil stå som en klippet sau. Jeg vil ha klippet alle tingene av verden bort fra meg. Jeg vil være Din og at Du er min. Vil du ta imot meg, Herre, idet jeg løfter min hånd til Deg?" Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg, sir. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, sir. Gud velsigne deg, sir. Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg, dame, jeg ser din. Gud velsigne deg, min broder. Gud velsigne deg, lille dame. Det er bra. Gud velsigne deg bak der, mor. Gud velsigne deg, søster. Det er riktig, bare vær ærlig. "Jeg vil at Gud skal ta bort alt fra meg som ikke er nøyaktig lik Ham, ethvert egoistisk motiv jeg har, enhver likegyldighet jeg har. Jeg vil at Han skal klippe meg fra topp til tå, denne morgenen. Jeg vil være lik Ham. Jeg bryr meg ikke om det er rettigheter eller ikke; jeg har ingen rettigheter. Har bare én rettighet, og det er, komme til Ham. Han tar resten."

¹³⁶ Er det en synder her som aldri noen gang har bekjent Kristus, aldri blitt frelst, og du ønsker å bli husket i denne bønnen denne morgenen, vil du løfte din hånd, synder venn? Gud velsigne deg. En annen som vil løfte sin hånd, si, "Husk meg, broder Branham. Jeg er ikke en kristen, og jeg vet ikke akkurat når jeg vil måtte møte Gud. Og jeg—jeg ønsker å bli husket akkurat nå i bønn, når du avslutter." Vel, vil du løfte din hånd for at jeg kan be for deg? Han ser. Gud velsigne deg, lille dame. Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg, sir. Noen andre, "Jeg ønsker å være, jeg ønsker det. . ."

¹³⁷ Hvor mange her som er frafalne? "Åh," sier du, "Jeg ville ikke ha innrømmet det, broder Branham." Men, hør her, hvis den saktmodighetens Due har gått bort fra deg, broder, så er det noe galt. Det er noe galt når dere ikke kan bære over med hverandre. Når du ikke kan tilgi enhver person fra selve dypet av ditt hjerte, uansett hva de har gjort eller hva de har sagt, hvis du ikke kan tilgi dem fra dypet, Jesus sa, "Hvis dere ikke tilgir alle mennesker deres overtredelser, fra deres hjerte, vil heller ikke deres Himmelske Far tilgi dere."

¹³⁸ Nå, hva om, dette varme været, hva om Gud kalte deg i dag? Mens det er en åpen Kilde, en menighet rede, den Hellige Ånd sittende her på gavl-enden av denne bygningen, klar for å komme rett ned og komme tilbake til hjertet ditt og gjøre deg mild og fredelig. "Hva må jeg gjøre, broder Branham?" Bare bli et lam. Den Hellige Ånd vil komme rett ned når du blir et lam. Men hvis du har de gale motivene, gal—gal tanke, vil ha din egen vilje, og ikke villig til å gi avkall på det, så vil aldri den Hellige Ånd komme.

139 Nå med våre hoder bøyde, lurer jeg på om noen av dere som løftet deres hender . . . Nå, Jesus sa, "Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv, skal aldri komme for Dommen men har gått over fra døden til Livet," Johannes 5:24. Men nå hvis du ønsker å komme til alteret, knele ned her, la oss be sammen inntil den milde, fredelige følelsen som du en gang eide, eller ønsker å eie, kommer til deg igjen. Mens vi fortsatt holder våre hoder bøyde, mens vi synger, "Det er en Kilde fylt med Blod," vil jeg at dere skal komme, knele ned og be. Alle nå som vil komme, knele ned her nede ved alterringen og be en stund.

Det er en Kilde fylt med Blod,
Som går fra Immanuels Åre,
Og syndere kastet seg ut . . . (Gud velsigne
deg, dame, kom rett opp og knel ned)
Mister . . .

140 Med deres hoder bøyde, som jeg håper dere har i deres hjerte. Vet dere den som trenger seg frem nedover midtgangen denne morgenen, burde få dere til å skamme dere? En farget kvinne, stakkars liten, opphovne ankler, grått hår, baner seg vei frem til alteret.

141 Her for en stund siden, ble en gammel farget mann frelst, i slavetiden. Han gikk, og da han ble frelst, fortalte han sjefen sin at han var fri. Han sa, "Du er hva?"

Sa, "Jeg er fri." Så satte han ham fri.

142 Her kommer en gruppe til med mennesker som kommer ned for frelse denne morgenen. (Sa han var fri.) Alle i bønn, og vær så snill å be inderlig, mens den Hellige Ånd tar hånd om folket som tar avgjørelser.

Han sa, "Mose, sa du at du var fri?" Sa, "Ja, sir, sjef. Jeg er fri."

143 Sa, "Hvis du er fri, så vil jeg sette deg fri, også. Gå og forkynn Evangeliet."

144 Da han lå for døden, kom mange av hans hvite brødre inn for å treffe ham, og da de gjorde det, sa han, trodde han hadde vært i en koma. Da han våknet, sa han, "Jeg trodde jeg var reist." (Gud velsigne deg, min broder, bare knel rett ned, der.) Sa, "Jeg trodde jeg allerede var reist."

Sa, "Hva så du, Mose?"

145 Han sa, "Da jeg gikk inn porten, så jeg Ham." Sa, "Jeg stod, og så på Ham." Og sa, "Det var en Engel som kom bort og sa, 'Kom igjen, Mose. Du har forkynt Evangeliet i mange år, du har en kappe og krone som venter på deg.' Han sa, 'Ikke snakk til meg om kappe og krone. Jeg vil ikke ha noen kappe og krone. Jeg ønsker bare å se på Ham.'" Jeg tror det er innstillingen til enhver kristen.

¹⁴⁶ Her for en stund siden, langt utenfor Chicago, var jeg i et colosseum, et museum, rettere sagt, og jeg kikket overalt der inne. Jeg så en gammel neger, liten rand med hår rundt hodet, gikk rundt der, med hatten sin i hånden. Jeg kikket på ham. Han kikket inn i et lite rom, og han hoppet tilbake, og tårer begynte å renne nedover hans gamle mørke kinn. Han begynte å be. Jeg holdt øye med ham en liten stund. Han kikket bort igjen, begynte å gråte igjen. Jeg gikk bort og jeg sa, "Sir."

Han sa, "Ja, hvite venn?"

Jeg sa, "Jeg ser du er . . . Hva beveget deg så? Hva ble du så beveget av?"

¹⁴⁷ Han sa, "Sir, hvis du kunne føle siden min, jeg har træler rundt siden min." Sa, "Jeg var en gang en slave." Han sa, "I dette lille glassburet her, det er en klesdrakt som ligger der."

Jeg sa, "Jeg ser det er en klesdrakt, men hva er så spesielt med den?"

¹⁴⁸ Han sa, "Den flekken på den," sa, "det er blodet til Abraham Lincoln." Sa, "Det blodet tok slavebeltet vekk fra meg." Han sa, "Nå, hvite mann, ville ikke det på en måte begeistre deg, også?"

¹⁴⁹ Jeg la armene mine rundt den gamle halsen hans, jeg sa, "Gud velsigne deg, broder. Jeg vet et annet Blod som begeistrer meg."

Han sa, "Jeg kjenner det Blodet, også, mister."

¹⁵⁰ Jeg sa, "Han tok et slavebelte bort fra meg." En gang pleide jeg å dra ut på søndager og drive veddeløp og holde på, og fortelle skitne vitser. Og, O Gud, hvordan kunne jeg gjøre det? Fortsatt er det arr nede i mitt hjerte der jeg gjorde det. Men jeg er glad Han tok beltet av meg. Det er helt over nå, Han stod i mitt sted.

¹⁵¹ Her for en stund siden, kikket jeg på en kvinne, og hun var så vulgær at jeg ønsket å fordømme henne. Gud ga meg en visjon. Jeg ba for henne da, for jeg så at syndene mine var like så store som hennes. Og jeg gikk bort og satte meg ned ved siden av henne og beklaget meg over henne, fortalte henne at jeg var en forkynner. Hennes to guttevenner. . . Hun var omkring sekstifem eller sytti, hennes to guttevenner knelte ned der, og de ga sitt hjerte til Kristus alle sammen. Åh, du store, hvilken forskjell!

¹⁵² Vil ikke du? Har du rett og slett syndet så mye, denne morgenen, har du rett og slett fått hjertet ditt så svart og skittent at ikke engang den Hellige Ånd kan berøre det? Kanskje Duen har flydd av sted for Evig, Den er borte for evig.

¹⁵³ Gud velsigne deg, kjære. En liten jente går frem. Gud velsigne deg, kjære. Du sier, "Den lille jenta forstår ikke." Åh, jo, hun gjør det. Hun har bare ikke lest så mange ukeblader og gamle kjærlighetshistorier som alle dere har. Det er det som er i veien, hun er ømhjertet. Jesus sa, "La de små barn komme til Meg."

¹⁵⁴ Noen andre som ønsker å komme, være med rundt denne morgenen? Alteret er åpent. Bare et øyeblikk til, så mens vi synger en gang til, så skal vi be mens disse angrende synderne ber.

Den døende tyven jublet over å se
Den Kilden i... (Ja visst, alt var over, den
stakkars fyren var ferdig.)
Og der kan jeg, dog ynkelig som han...

¹⁵⁵ Vil du ikke komme frem nå? Vil du ikke komme frem, du som vet bedre? Bibelen sier, "Dersom du vet å gjøre godt, og ikke gjør det, for deg er det mer enn synd." Vil du ikke komme? Du vet du har urett. Ban deg vei frem og knel rundt alteret, og fortell Gud at du er lei deg for måten du har behandlet Ham på. La den Hellige Ånd komme tilbake og gjøre deg saktmodig og mild og rolig igjen. Vil du ikke? Husk, hvis du dør, og Han er borte fra deg, er det ingen som kan anke din sak. Han ønsker at du skal stå for Ham denne morgenen. Gud velsigne deg, min broder.

¹⁵⁶ Venter. Er dette alt, bare femten i menigheten som virkelig føler at dere har blitt fordømt? Du har levd et fredelig, saktmodig, mildt, rolig liv? Nå, dette er beordret av den Hellige Ånd. Du tilgir, har ingen fiender? Lever utenfor, over fordømmelsen av syndere? Du lever ikke som hedningene, du lever annerledes? Livet ditt er helt annerledes utformet? Den milde Hellige Ånd sitter på ditt hjertes trone, får deg til å leve fredelig og rolig og kjærlig, rundt alle mennesker? Dine naboer og alle vet, og alle dine kollegaer vet, at du er en mild, rolig, saktmodig, ydmyk kristen? Guds Due er med deg? Er du sikker? Dette kan være din siste mulighet. Ja vel.

¹⁵⁷ Så til dere her ved alteret, Gud velsigne dere. Dere trenger ikke å bli dømt nå. Den Hellige Ånd har brakt dommen til dere. Og du prøvde ikke å tviholde på dine rettigheter, si, "Åh, jeg har vært en kristen lenge nok. Jeg trenger ikke å gå." Noen av dere, deres første gang noen sinne ved alteret. "Jeg kan fortsatt være en synder hvis jeg vil, det er min rett." Ja, det er riktig. Du har fri vilje, du kan handle akkurat som du vil. Men du ga avkall på rettighetene dine denne morgenen. Si, "Hva vil de si, jeg som bekjenner kristendommen og så går opp til alteret, hva ville de si?" Men hva sier Gud? Han sa at du skulle komme, og du gjorde det. Nå ga du avkall på rettighetene dine, du har kommet for å la den milde Hellige Ånd få ta Sin plass i ditt hjerte i dag. Jeg vet Han vil gjøre det. Jeg vet Han vil. Han lovet Han ville det. Der, Den kan bare ikke la det være, kan bare ikke la være å komme. Han bønnfaller, gråter, døde, og alt mulig annet, for en plass til å komme til, ønsker å komme til deg.

¹⁵⁸ Og i din dødsstund, når dødsengelen sitter ved fotenden av sengen, istedenfor å se ut der på noe fælt, og vite at du av slo å komme en gang, og så ble sjelen din svart og skitten, ikke noe mer tid, uansett hvor hardt du prøvde. Esau syndet bort sin syndedag... sin nådesdag, rettere sagt, og fikk ingen sjanse. Han gråt bittert, og prøvde å finne rom for å gjøre det rett, men han kunne ikke gjøre det. Gud kalte ham for siste gang.

¹⁵⁹ Men du ga avkall på alle dine rettigheter og alle dine venner, og alle dine følelser og alt, denne morgenen, for å komme hit. Du ga avkall på dine rettigheter, for å knele ned her og snakke med Gud. Jeg sier dere ved Herrens Ord, at Kristus sa, "Den som kommer til Meg, vil Jeg på ingen måte støte ut." Nå mens du er der ved alteret, omvend deg, fortell Ham at du er lei deg for at du gjorde det du gjorde.

¹⁶⁰ Det er det som er årsaken til at folk ikke mottar den Hellige Ånd når de blir døpt, de omvender seg ganske enkelt ikke fullstendig. Gud prøver å gi dem den Hellige Ånd. Han ønsker at du skal være saktmodig og mild og rolig. Det er grunnen til at du reiser deg med den samme egoismen i ditt hjerte. Åh, du kan reise deg, rope, tale i tunger, eller hva, det får deg ikke til å ha den Hellige Ånd. Du må reise deg derfra som en annerledes person. Du må reise deg derfra, mild, rolig og saktmodig, ydmyk, og Guds Ånd boende hos deg. Neste år, se tilbake på stien og se hvor langt du har kommet, se at du inntar nytt land hele tiden. Det er den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd er kjærlighet, glede, fred, langmodighet, saktmodighet, mildhet, tålmodighet, tro. Nå, bare omvend deg og fortell Gud at du vil ha det akkurat nå. Han er . . . Han vil gjøre det.

¹⁶¹ Lille jente, du der, kjære, gjør du det samme. Velsigne deg. Moren din står med hendene sine på deg.

¹⁶² Denne kjære gamle fargede søsteren her, bøyer seg ved alteret. Du har kanskje måttet spise maiskaker og maisgrøt, har kanskje måttet bo i en bakgate, for alt jeg vet, søster. Gud velsigne ditt hjerte, det er et palass beredt for deg i Herligheten denne morgenen. Riktig.

¹⁶³ Ser videre nedover alteret og ser en dame, som begynner å bli grå, en ung dame med hodet bøyd, en kvinne med ensfarget hvitt hår. O Gud! Ser en mann som kneler, forskjellige bortover her. Bare omvend dere, fortell Ham at du er lei deg. Fortell Ham at du ikke vil gjøre det mer. Ved Hans nåde, lar du bare stridighetene dine fare, fra i dag av. Du ønsker å være mild og rolig. Du ønsker å være ydmyk og gå hvor Han leder deg.

¹⁶⁴ Når folk sier noe, uansett hvor riktig det ser ut, vil du gi avkall på dine rettigheter til å snakke om naboen din. Du vil snakke, du vil snakke om Jesus. Du vil bare gjøre det som er riktig. Du går ikke ut som en morder. Du går ikke ut for å trække på de uskyldige. Men du ser den modige fremførelsen av heltemot hos ekte kristne, og du ønsker å være som dem. Du trenger ikke fortelle noen at du er en kristen, hvis du er en, ser de det bare og vet det når du snakker. Du er forseglest fra innsiden og ut.

¹⁶⁵ Nå, idet du ydmyker ditt hjerte, omvend deg nå. Fortell Gud, at du er "lei deg," du "ikke vil gjøre det noe mer," du "skammer deg" over deg selv, måten du har oppført deg på. Og så skal jeg be for deg. Og jeg tror, akkurat da, vil freden

senke seg over ditt hjerte, bare fred som en elv vil komme strømmende ned i din sjel. Du vil kanskje ikke rope, du vil kanskje ikke tale i tunger, du vil kanskje ikke hoppe opp og ned; men du vil gå bort fra alteret med Noe inni deg, Noe inni deg som vil forankre deg til det eldgamle kors så lenge du lever. Nå be, som jeg gjør. Bekjenn.

¹⁶⁶ Vår Himmelske Far. Uverdige skapninger, dette varme, svette rommet denne morgenen, svetteboksen; men, Gud, Du svettet det ut for oss. Den Hellige Ånd kom ned, overbeviste folk om at de hadde urett. De syndet. Deres ånder var arrogante. De ble fiendtlige, snokende, oppblåste, ikke villige til å omvende seg, ikke villige til å tilgi folk som hadde gjort ting imot dem. De var ikke villige, men i dag tok den Hellige Ånd Guds Ord, plasserte Det rett inn i deres milde hjerter, og sa, "Vil du nå komme tilbake til der du var første gang du kom til alteret, komme tilbake til der alle, du elsket alle, og du elsket Meg med en udødelig kjærlighet? Da bare reis deg opp og kom frem til alteret." De gjorde det, Herre.

¹⁶⁷ Nå, jeg ber nå at Du må helliggjøre tankene deres, Herre, helliggjør hjertene deres, gjør dem milde og fredelige. Må de reise seg fra dette alteret nå, etter at de har omvendt seg, gitt sine liv over til Deg, dra tilbake til sine hjem. Uansett hva som skjer, hvis ektemannen blir helt opprørt, eller kona blir opprørt, eller naboen er opprørt, eller noen som du jobber med eller er sammen med, "vil jeg bare være mild som en due."

¹⁶⁸ Når alt kommer til alt, Din hevn tilhører Deg, "Jeg vil gjengjelde, sier Herren." Hvor vi har funnet ut at det er slik, Herre. Bare stå stille, vær mild, se Gud ta...komme rett ned til Sitt lam. Ja visst, uten tvil. Denne gode Hyrden ga Sitt Liv for dem, Han kom rett ned til Sine sauer. Og Han vil lede dem. Ve den som krenker dem! Ve den som sier ett ord imot dem! Sa, "Det ville være bedre at en kvernstein ble hengt rundt halsen din, og druknet i havets dyp. Deres Engler ser alltid Min Fars ansikt som er i Himmelen." Skjønner? O Gud, vil ønske... "Og som dere gjør mot dem, gjør dere mot Meg."

¹⁶⁹ Så, Gud, jeg ønsker å være mild. Jeg legger meg selv på alteret, også, denne morgenen; ikke denne morgenen, men hver en morgen og hver en dag. Jeg ønsker å være rolig og mild, og lik Jesus. Gi det, Far. Hjelp oss bli slik nå, la de bunnløse kjærlighetens bølger rulle over vår sjel.

Fred! Fred! Underfulle fred,
 Som kommer ned fra Faderen ovenfra; (Føler
 du Den ikke nå i ditt hjerte?)
 ...over min ånd for evig, (Halleluja,
 Halleluja!)...
 Fred! Fred! Underfulle...

¹⁷⁰ Søster Gertie sa fortell hele menigheten at hun er fordømt, også, men hun gjør pianoet til sitt alter. Siden alteret, pianoet er hennes alter, sa, "Si at menigheten må be for meg," mens hun sitter der og tårene renner nedover brillene hennes. Denne prekestolen er mitt alter. Jeg har omvendt meg, også, min Bibel er våt. O Gud!

Fred, Guds fred!
 Som kommer ned fra Faderen ovenfra;
 (Åh, halleluja!)
 ...over min ånd for evig. . .

¹⁷¹ Gud, hvis jeg har syndet mot noen, mot Deg, ta det bort, Herre. Ta synden bort fra min lille menighet, denne morgenen.

¹⁷² Hvor mange kan bare føle at Gud har tilgitt deg, og Fredsduen sitter på ditt hjerte igjen? Hun fløy tilbake akkurat nå, tok Sin plass. Den Hellige Ånd flyttet nettopp tilbake og sa, "Mitt Barn, Jeg har ønsket å elske deg hele tiden. Du ville bare ikke la Meg gjøre det. Jeg kan ikke bo sammen med din gamle egoistiske ånd. Men nå som du har overgitt den, har Jeg kommet tilbake til ditt hjerte denne morgenen." Hvor mange føler det slik? Løft opp din hånd. Løft opp din hånd, det er riktig, over hele alteret. Åh, det er fint. Hvor mange ute i forsamlingen føler det slik? Løft opp din hånd. Åh! [Broder Branham sier til pianisten, "Å bli lik Jesus."—Red.]

¹⁷³ Vår Himmelske Far, vi takker Deg for denne stunden med myk, innvielse, som å ta et eple i sin hånd, mose det, knuse det, inntil det blir mykt, så mykt at en liten baby kunne sette seg ned og spise det. Det er slik vi vil ha våre hjerter, Herre. Ta det i Din naglemerkede hånd, bare knus det, si, "Barn, ser du ikke at du har såret Meg? Du såret Meg da du ble rasende på den måten. Du såret Meg, åh, Mitt hjerte bare blødde for deg, barn, da Jeg så du gjorde *slike-og-slike* ting. Men nå som Jeg har hjertet ditt i Min hånd, vil Jeg gjøre det virkelig saktmodig. Jeg vil gjøre det slik at Jeg kan bruke det og bo i det. Jeg vil fly tilbake på vaglen denne morgenen, Jeg vil fly tilbake og bli værende, ta bolig hos deg." Gi det, Gud. Vi elsker Deg. Gi det, til Din ære. Vi ber i Jesu Navn.

Å bli lik Jesus, å. . . (Elsker dere ikke bare å tilbe slik? Åh, min sjel bare bader.)
 På jorden jeg. . . (Å se Ham komme ned i de som tilber slik, føles ditt hjerte virkelig mildt? Mitt hjerte bare banker fort.)
 . . . reisen fra jorden til Herligheten
 Bare ber jeg om å bli lik Ham.

Vil du løfte din hånd mens vi synger den?

Å bli lik Jesus, å . . .

(Joe, ønsker du å komme frem og be denne morgenen, broder? Gud velsigne deg. Finn deg en plass her ved alteret, broder Joe. Gud velsigne deg.)

. . . reisen fra jorden til Herligheten

Bare ber jeg om å bli lik Ham.

¹⁷⁴ Jeg vet det er varmt, venn. Jeg vet det er det. Men jeg—jeg håper du bare føler som jeg gjør. Åh, jeg føler det nesten som om jeg kunne fly av sted. Hvor elskelig Han er! Hva kunne jeg gjøre? Hvor kunne jeg gå? O Gud! Hvor går jeg? Hvor er jeg på vei? Hva er det som vil—som vil skje? Hvor kommer jeg til å være et hundre år fra nå? Hva om jeg ikke hadde Ham? Hvor, hvor er noen annen tilflukt?

Fra Betlehems krybbe kom en Fremmed,
På jorden lengter jeg etter å bli lik Ham;
Gjennom hele livsreisen fra jorden til
Herligheten

Bare ber jeg om å bli lik Ham.

Alle sammen nå.

Å bli lik Jesus . . . (Priset være Gud! Ja, Herre!

Ja, Herre! Ikke verden; som Deg!)

. . . å bli lik Ham;

Gjennom hele livsreisen fra jorden til
Herligheten

Bare ber jeg . . . ? . . .

¹⁷⁵ Mens dere har deres hoder bøyd, vil jeg be dere om noe. Noen her inne mishager den Hellige Ånd. Noen er blitt kalt. Jeg taler i Herren Jesu Navn, som Hans profet. Jeg kan føle at Hans hjerte er såret. Der ute, var noen ulydige mot Ham, skulle ha kommet. Vil du ikke komme nå?

Gjennom hele livsreisen fra . . . (Ja, søster, men det er flere enn deg.) . . . Herligheten

Bare ber jeg om å bli lik Ham.

Bare å bli lik Jesus . . . (Det er hele mitt begjær, saktmodig og ringe, ydmyk, bli lik Ham.)

På jorden jeg . . . (Vil du ikke komme frem nå?

Gud ønsker å se at du setter deg i bevegelse, det er flere av dere.)

Gjennom hele . . .

¹⁷⁶ Jeg visste dere kom. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Slik ja. Slik ja. Jeg så ut over denne forsamlingen, og den uhyggeligste svarteste skyggen jeg noen gang har sett hang der. Den Hellige Ånd er her nå. Den er over meg akkurat nå. "Bedrøve den Hellige Ånd."

Å bli lik Jesus . . .

177 Hva gjorde Han? Gikk der Faderen ledet. Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg, min broder. Det er riktig, beveg deg rett videre fram og knel ned.

På jorden lengter jeg . . .

178 Nå er det tid for den gammeldagse bekjennelsen, å ordne opp, å gjøre opp. Kom igjen. Føler fortsatt at det er flere her inne. Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Det er riktig. Den Hellige Ånd er alltid rett. Kom igjen. Det er riktig, beveg dere rett ut.

. . . Ham.

Å bli lik Jesus, å bli lik Jesus, ja, Jesus,
På jorden jeg. . . (Åh, du store, det er riktig!
Slik ja, bare fyll opp midtgangene, beveg
deg rett ut og be.)

Gjennom livsreisen fra jorden til Herligheten,
(Bare omvend deg, fortell Gud at du er lei
deg, det er alt du trenger å gjøre.)

. . . å bli lik Ham.

179 Vil dere ikke fortsette å komme nå? "Å . . ." Det er riktig, bare riv deg helt løs, kom videre frem. "Å bli lik . . ."

180 Hva skal du gjøre? Hvem skal stå for deg, kanskje i kveld? Hvem skal stå for deg når døden står for døren? Uansett hva du har gjort, sitter den Hellige Ånd rett der i nærheten av deg. Det er Han som vil at du skal komme.

Gjennom hele livsreisen fra jorden til
Herligheten.

181 Bare omvend deg, si, "Gud, jeg er lei meg. Jeg—jeg ville ikke ha gjort det. Du vil ikke stå for meg hvis jeg ikke står for Deg nå. Og jeg vil at Du skal stå for meg, og jeg står for Deg fra i dag av. Jeg vil leve slik en kristen burde. Jeg vil forandre væremåten min. Jeg vil være mild og rolig. Jeg vil la alle snakke for seg selv, alt. Jeg vil bare leve saktmodig og rolig fremfor Deg." Uansett hvor lenge du hevder å ha vært en kristen, hvilken menighet du tilhører, det har ingenting med saken å gjøre. Kom rett videre. Gud velsigne deg. Beveg deg rett videre ut, barn.

182 Gud taler til deg nå. Hvis du tror at jeg er Hans tjener, talte den Hellige Ånd til meg denne morgenen, sa, "Gi den innbydelsen, det er mange der nede." Dette er dagen, dette er stunden. Det er rundt fem eller seks flere bak der, som virkelig burde komme nå. Husk, broder, søster, jeg ser rett på dere, jeg ser de mørke skyggene som henger over dere. Bør komme med én gang.

183 Å bli lik Jesus! Ønsker du ikke å bli lik Ham, mild, rolig, saktmodig, ydmyk? Gud velsigne deg, unge mann. Gud velsigne deg, pappa med babyen. Gud velsigne deg, søster. Gud velsigne deg, synder venn. Det er riktig. Beveg deg rett frem, søs, kom rett videre ut, bare finn deg en plass. Gud velsigne deg.

¹⁸⁴ Søster kjær, du har en masse å være takknemlig for. Lå bundet til en seng, døende, her kommer du gående nedover, alteret. Gud velsigne ditt ømme hjerte.

¹⁸⁵ Den Hellige Ånd taler igjen nå. Anger, bare rop rett ut til Gud, bare be din egen bønn. Du er den som har syndet, nå er det du som må be. Fortell Gud at du er lei deg for det du har gjort. Ikke bry deg om hvem som er rundt deg. Bare si, "Gud, tilgi meg, jeg mente ikke å være på den måten. Jeg ønsker å være mild. Jeg vil—jeg vil ikke støte andre og bråke mer."

¹⁸⁶ O Gud, åh, hvor jeg elsker det! Himmelske Far, for enhver angrende nede ved alteret nå, som bøyer sine knær, og ber! Og Gud, må mødre, pappaer, barn, fedre, mødre, hva som helst, naboer, kirkemedlemmer, diakoner, tillitsmenn, O Gud, i denne gammeldagse omformings stund, som sitter i dette varme rommet denne morgenen, den Hellige Ånd kommer rett ned, og taler fred. O Gud, jeg ønsker å stå den dagen å høre Deg si, mildt, "Ja, du kom frem og tok et standpunkt for Meg, nå vil Jeg ta et standpunkt for deg." Jeg ønsker at Du skal legge den freden i ethvert hjerte som er her i dag, Gud. Stille og mildt, ønsker jeg at Du skal gjøre det. Jeg ønsker at Du bare må bevege Deg inn der med en slik følelse at det aldri vil forlate dem noe mer, fra denne dagen av. Må hjem bli nye. Må folk bli nye personer. Må alt bli nytt i dag, fordi disse menneskene har ydmyket seg. Du sa, "Dersom folket som er kalt ved Mitt Navn ydmyker seg, og ber, så vil Jeg høre fra Himmelen." Og jeg vet Du gjør det, denne morgenen, Gud.

¹⁸⁷ Og jeg ber om tilgivelse for de som ble igjen på plassene sine, som burde ha kommet. Gud, tal til dem, og må de ikke få noen fred noe mer på jorden før de har tatt den avgjørelsen, Herre, for å komme og få det rett med Deg. Gi det, Herre. Velsign hver enkelt nå. Må Din godhet og Din barmhjertighet alltid bli hos enhver sjel som har angret og knelt i denne menigheten denne morgenen.

¹⁸⁸ Far, Gud, jeg har gjort dette på Din befaling. Jeg har kalt disse menneskene; de har stått. Du sa, "Den som bekjenner Meg for menneskene, ham vil Jeg kjennes ved for Min Far og de hellige Englene." Mange av disse her har vært kristne i årevis, men de står her denne morgenen for å bekjenne sine synder som de har gjort feil. De har blitt ukjærlige. Den Hellige Ånd hadde forsvunnet fra dem. Og mange ganger kan de ikke føle den milde, skjønnne, saktmodige følelsen som de burde føle. Mange av dem er syndere som er kommet for første gang. Men, Far, de ønsker den underfulle følelsen, freden som overgår all forstand. Gi den til dem denne dagen, Herre Gud, og må de helt og holdent bli kjærlige og fulle av Din Ånd, idet de forlater dette stedet i dag, for å gå til sine ulike hjem, for å leve et annerledes liv og for å være et annerledes folk. Vi ber om dette i Kristi Navn.

¹⁸⁹ “Plass ved Kilden.” Ja vel, dere som er ved alteret, reis dere, se opp til Herren Gud, snu dere rundt og håndhils på alle rundt dere. Åh, vi skal synge, alle nå, mens vi står bare et øyeblikk før helbredelsesmøtet.

Plass, plass, ja, det er plass,
 Det er plass ved Kilden for deg; Plass, plass,
 ja, det er plass,
 Det er plass ved Kilden for deg. (Alle!)
 . . . plass, ja, det er plass,
 Det er plass ved Kilden for deg;
 Plass, plass, ja, det er plass,
 Det er plass ved Kilden for deg.
 Plass, plass, ja, det er plass!
 [Tomt spor på lydbåndet—Red.]

¹⁹⁰ En tro! Du vet her om dagen, broder, da din—din kone ringte, for å få bønn for deg? Gikk rett inn i rommet, og den Hellige Ånd sa til meg, “Frykt ikke.” Amen. Er Han ikke virkelig? Underfull! Vel, pris skje Herren! Jeg har bare lyst å rope seieren! Ja vel.

Og Hans Blod vasker hvitere . . . (Har du noe
 å si?)
 Jesus frelser! . . . ? . . .

¹⁹¹ Ja vel, broder Neville nå. Og broder Slaughter har noe å si. [Broder Slaughter snakker. Tomt spor på lydbåndet—Red.]

Pris skje Herren! [Broder Neville sier, “Jeg tror alle har tatt imot denne morgenen.”] Glory! Halleluja! Halleluja! [Broder Neville snakker, og så sier han, “Husk møtene i kveld, vi har fotvask-og nattverds-møte.” Han spør broder Branham, “Vet du om du kommer ned?”] Jeg vil sannsynligvis være her i kveld, også. Ja, så langt jeg vet, vil jeg være her hvis jeg ikke blir kalt ut et eller annet sted.

Menigheten og dens tilstand
(*The Church And Its Condition*)
Søndag formiddag den 5. august 1956

Trang er den port
(*Strait Is The Gate*)
Søndag formiddag den 1. mars 1959

En menighet forført, av verden
(*A Deceived Church, By The World*)
Søndag formiddag den 28. juni 1959

Disse Talene av Broder William Marrion Branham ble talt på engelsk i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., og er tatt fra magnetiske lydbåndopptak og trykket på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproducert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org